

Samenvatting van

„Een Leven Dat Zin Heeft“

Nicky Gumbel

Hoe moet ik nu verder?

Gefeliciteerd! Je hebt de alpha-cursus overleefd én je hebt „ja“ gezegd tegen Jezus Christus om in je hart te komen. Je bent er nu, maar de volgende vraag dringt zich nu op: hoe moet ik nu verder? Paulus heeft daarover geschreven in de brief die hij aan de kersverse gelovigen uit Filippi stuurde: de Filippenzen-brief.

We kunnen tegenwoordig steeds ouder worden, maar je kunt jezelf de vraag stellen of kwantiteit (dus de hoeveelheid levensjaren die je krijgt) wel zo belangrijk is. De kwaliteit doet er ook nog toe en niet zo'n beetje. We willen dus een zinvol leven leiden en dat kan nu des te meer nu je Jezus als heer en meester hebt erkend. Paulus schrijft in filippenzen 1:21, dat sterven pure winst is. Dan zal hij tenslotte bij Jezus zijn. Tegelijkertijd geeft hij aan dat het leven hier op aarde mét Jezus ook waardevol is, maar dat er niets gaat boven de dag dat hij met Jezus in de Hemel zal zijn. Wat Paulus schrijft gold toen en geldt nu nog steeds. Wat Jezus toen deed voor de Filippenzen, kan Hij nog steeds doen voor Nederlanders van deze tijd.

De Filippenzen-brief heeft vijf opmerkelijke kenmerken:

1. de plek Filippi
2. de mensen voor wie de brief is geschreven
3. het doel van de brief
4. de vreugde van de brief
5. de inleiding van die brief

ad 1:

De stad Filippi was een grote stad zoals Berlijn, Parijs, New York, Tokyo, ... Dus Paulus had niet zomaar ergens een kerk opgericht, maar koos voor een wereldstad. Filippi lag strategisch, omdat het aan een hoofdweg lag en de grond er omheen vol was met delfstoffen; goud en zilver. Het was dus slim gekozen van Paulus.

ad 2:

Omdat Filippi zo'n wereldstad was, woonden er dus ook alle soorten mensen. Net als New York was het een smeltkroes van culturen. In de kerk van Filippi was het logischerwijs dus ook zo. Mannen en vrouwen van alle leeftijden, rassen, kleur, nationaliteiten en interessen waren lid van die kerk in Filippi. Zo is dat nu nog steeds. Het is één van de heerlijke kenmerken van het christelijk geloof.

ad 3:

Het doel van de brief is niet te vertellen aan de Filippenzen dat ze beter hun best moesten doen, maar bedoeld als bemoediging. Paulus schrijft in liefhebbende woorden hoe de Filippenzen nog beter God zouden kunnen dienen en hoe goed ze het al doen. Andere brieven die Paulus schreef aan andere gemeenten waren wel eens niet zo vriendelijk.

ad 4:

Paulus schreef deze brief in gevangenschap. Hij wachtte op zijn proces in Rome en een mogelijke terechtstelling, en dat alles terwijl hij onschuldig was. Toch laat zijn brief een blijdschap en vreugde zien, want „Blijdschap of vreugde in al zijn volheid is alleen in Christus te vinden“ (Joh. 15:11). Dat gold toen en geldt nu nog steeds!

ad 5:

Paulus laat in die brief zien dat hij niet „boven“ de gelovigen uit Filippi staat, hij laat zelf zien in de brief dat hij „onder“ hun staat. Hij schrijft: „Van: Paulus en Timotheüs, dienaren van Christus Jezus. Aan: alle gelovigen in de stad Filippi en hun leiders en diakenen“, Fil. 1:1. In het Nieuwe Testament zijn alle christenen ook heiligen. Er is dus geen hiërarchie in de gemeente van Jezus Christus., daarom staat „hun leiders en diakenen“ ook pas geschreven na „alle gelovigen“. Alleen Jezus staat boven iedereen. Zo is het bedoeld door God.

En nu?

1. Jezus heeft jou een nieuw hart gegeven. Je oude ik is niet meer.
2. Jezus geeft je een nieuw doel in je leven. Dat doel is Jezus Christus zelf!
3. Je hebt nu een nieuw hart gekregen en een nieuw doel in je leven. Gevolg van die twee is een nieuwe houding. Een houding zoals Jezus die zou aannemen.
4. Daarna heb je nieuwe verantwoordelijkheden gekregen.
5. Gevolg is dat je nieuwe vriendschappen krijgt.
6. Dan krijg je nieuw zelfvertrouwen.
7. Vervolgens veranderen de ambities.
8. Je gaat uit van nieuwe bronnen.
9. Je zult vrijgeviger worden, niet alleen met geld.

(1) Een nieuw hart

Doordat je Jezus Christus hebt aangenomen in je hart, heeft Hij jou een nieuw hart gegeven. Je kreeg de Heilige Geest (de Geest van Jezus, de geest van God) van Hem. Door de Heilige Geest kan Jezus nu elke seconde van de dag bij jou zijn en jou leiden door het leven. De Geest vervult je hart ook met de liefde van de Here God en de Here Jezus.

(2) Een nieuw doel

Je krijgt een nieuw doel in je leven. Dat doel is Jezus Christus! Door de genade van de Here Jezus (aan het kruis) heb je het eeuwig leven gekregen samen met God en Jezus, dus hoef je niet meer bang te zijn. Ook al ben je dat soms wel, het hoeft niet. Jezus heeft ons van alle angst bevrijd. Bevrijd van angst kunnen we nu het goede nieuws over Jezus (het evangelie) doorvertellen aan iedereen. Dat is niet altijd zo gemakkelijk, omdat er dan ook weerstand kan komen. Je kunt uitgelachen worden, bespot of zelfs gedood. Jezus heeft ons echter vrij gemaakt, dus kan ons niets gebeuren. Belangrijk is te voorkomen om een verminkt evangelie te verkondigen, de boodschap over wat de Here Jezus voor ons gedaan heeft is compromisloos! Alleen Jezus geeft zekerheid, de rest niet. Behoeft om geliefd te worden door anderen, geld, seks, succes, bekendheid en invloed geven niet wat Jezus wél kan geven. Alleen in Jezus is het doel en de zin van het leven te vinden. Paulus had één levensdoel: het verkondigen van het evangelie. Deed hij dat uit eigen kracht? Nee. Hij bad naar God en vroeg om hulp van de Heilige Geest. Natuurlijk was hij ook wel eens gewoon bang. Als we over het evangelie spreken met andere mensen, moeten we wel natuurlijk er ook naar leven. Wij zijn, doordat we tot Jezus zijn gekomen, nu hemelburgers.

Dus moeten we ons ook zo gedragen. Mensen worden niet aangetrokken tot het evangelie door „woorden“, maar door „daden“, die ze zien bij christenen. Als we samen als broers en zussen samenwerken en laten zien hoe het is om als een „echte“ christen te leven, dan kan zullen andere mensen dat ook willen.

(3) Een nieuwe houding

We hebben nu een nieuw hart gekregen en een nieuw doel. Gevolg is dat we nu ook een nieuwe houding aannemen. Wij, als christenen, moeten eensgezind zijn en niet handelen uit geldingsdrang en eigenwaan; zoals Paulus schrijft. „Handel niet uit geldingsdrang of eigenwaan, maar acht in alle bescheidenheid de ander belangrijker dan uzelf. Heb niet alleen uw eigen belangen voor ogen, maar ook die van de ander. Laat onder u de gezindheid heersen die Christus Jezus had.“ (Fil. 2: 3-5). Vele mensen zoeken geluk in geld, seks, relaties en succes. Volgens de Bijbel is de sleutel tot echt geluk: de aannemen van wat Jezus ook voor jou gedaan heeft. Daarom moeten we als christenen naar eenheid zoeken en streven. De satan is constant bezig om verdeeldheid te zaaien. Daarom is het belangrijk om de rijen te sluiten als christenen. Hoe doe je dat?

- A. Jezus Christus is de grondslag van onze eenheid. Door de Heilige Geest zijn wij verbonden met elkaar in Christus. Alle christenen hebben dus één grondslag, uit welke kerk je ook komt.
- B. Gods liefde is iets wat ons, alle broers en zussen in Christus, verbindt. Omdat God van ons allen houdt, houden wij ook van elkaar.
- C. Door de Heilige Geest zijn we verbonden met elkaar.
- D. Wij hebben dus veel onderlinge liefde voor elkaar!

Conclusie: Wees eensgezind. Dat betekent niet dat we in alle opzichten het met elkaar eens zouden moeten zijn. Dat is onrealistisch, wel zijn we één in de dezelfde benadering en levensbeschouwing. Het gaat om dezelfde houding van liefde en de eenheid van de wil (doel); één in streven, één van geest.

Onjuiste houdingen

Onjuiste houdingen zijn vooral verwoestend voor de eenheid. De drie onjuiste houdingen die Paulus beschrijft in Filippenzen 2: 3-4 zijn:

- A. „zelfzuchtige ambitie“ of „geldingsdrang“ (vers 3): Er is niets mis met ambitie; het is namelijk de wil om te slagen. Daar is niets mis mee, zolang het onderworpen is aan de wil van de Here God. Zelfzuchtige ambitie (ambitie voor je eigen belang en niet voor anderen) deugt niet en leidt tot rivaliteit tussen elkaar.
- B. „eigenwaan“ is de tweede onjuiste houding. Erger dan rijkdom is aanzien, bewondering en respect een verleiding. Dat kan leiden tot het breken van de eenheid. Mensen die jagen naar deze uiterlijke zaken, stoten uiteindelijk af. Het tegenovergestelde van „eigenwaan“ is „nederigheid“. Van ons wordt verwacht dat we anderen belangrijker vinden dan onszelf, dus niet arrogant zijn.
- C. „egocentrische manier van leven“: Paulus schrijft in vers 4: „Heb niet alleen uw eigen belangen voor ogen, maar ook die van de ander“. Let op de „ook“. Een egocentrische levenshouding vormt het kernprobleem van de mensheid. We worden daarom aangespoord om oog te hebben voor de belangen van anderen (vers 4). Niet alleen in de grote dingen, maar zeker in de kleine dingen. De hamvraag is hoe we omgaan met onze familie, burens, collega's, vrienden en mede-christenen. Daar kunnen we zien of we een juiste of onjuiste houding hebben

Het gaat over het gebod van Jezus, om „onze naaste lief te hebben als onszelf“. Jezus zei: „Heb de Here uw God, lief met heel uw hart en met heel uw ziel en met heel uw kracht en met heel uw

verstand én uw naaste als uzelf“ (Luc. 10:27). Maar wat als we een heel vervelende buurman hebben? Juist dan!

Juiste houdingen

We weten nu wat we niet moeten doen. Wat moeten we dan wel doen? We moeten zijn zoals Jezus is. Dat is niet gemakkelijk in deze wereld, maar ze kunnen ons best ervoor doen met behulp van de Heilige Geest. Het is niet wij die dit kunnen doen, maar het is God die dit in ons doet met Zijn Geest. Jezus liet ons zien hoe wij zouden moeten leven, door het voor te doen. Jezus deed toen het tegenovergestelde van wat wij, mensen, in de wereld deden of doen. Wat deed Hij dan precies?

- A. Hij degradeerde zichzelf ten opzichte van de mens. Hij deed afstand van Zijn goddelijke status en kwam naar de aarde om de mens te dienen als een slaaf. Dus Hij hield zich niet vast aan zijn status, zoals wij doen. Wij houden ons vast aan onze bezittingen of veiligheid. Willen we Jezus volgen, moeten we die dingen loslaten. Dat is niet gemakkelijk.
- B. We moeten onze sociale status totaal niet belangrijk vinden; dus hoe mensen over ons denken. We moeten denken als Jezus en andere mensen gaan dienen.
- C. We moeten onze wettige status vergeten. Dat betekent dat we worden opgeroepen onze zelfzuchtige ambities, onze gewichtigheid en onze egocentrische levenswandel op te geven, en ons leven over te geven aan de neerwaartse mobiliteit, de nederige dienst en de onbaatzuchtige liefde.

Paulus schrijft hierover in Filippenzen 2:5-6; „Blijf erop toezien dat uw innerlijke houding moet zijn zoals die van Christus Jezus die, hoewel Hij de gestalte van God had, Zich niet heeft vastgeklampt aan Zijn goddelijke rechten.“ Het is niet gemakkelijk om te zijn als onze Here Jezus Christus, maar het mooie geheim is dat we al zo zijn als Jezus Christus. Dat lijkt een paradox, maar door de Heilige Geest worden we geholpen.

Wij zijn erfgenamen van Jezus Christus. Alles wat Jezus toekomt, komt ons nu toe. Gods zegeningen voor Jezus zijn ook voor ons bedoeld. Alleen hebben we een heel leven nodig om in de buurt te komen van de geestelijke norm, die Jezus heeft neergezet. Het is twee stappen vooruit en één stap achteruit. In de wereldse wereld waarin we leven lijkt dit geen slimme weg, maar in de ogen van God wel en daar gaat het om. Jezus Zélf leerde dat waarachtige grootheid in dienstbaar zijn ligt. Hij leerde dat nederigheid leidt tot verhoging. Hij zei: „Wie van jullie de belangrijkste wil zijn, zal de anderen moeten dienen, en wie van jullie de eerste wil zijn, zal ieders dienaar moeten zijn“ (Marcus 10:43-44). Petrus schreef in 1 Petrus 5:5 : „Jonge mensen, doe wat de leiders zeggen. U moet in de omgang met elkaar nederig zijn, want God keert Zich tegen de hoogmoedigen, maar Hij is genadig voor wie nederig is.“. We zijn geroepen om ons deze houding eigen te maken en het voorbeeld van Jezus Christus na te volgen: onszelf in rang te verlagen, bereid zijn een stapje terug te doen, onszelf te vernederen onder de machtige hand van God, anderen te dienen en oog te hebben voor hun belangen. Wanneer we dit doen belooft God dat Hij ons verhoogt. Wij kunnen onszelf niet verhogen. Als we dat proberen, belooft God dat Hij ons vernedert. Het evangelie brengt leven, hoop en vrede!

(4) Nieuwe verantwoordelijkheden

In onze maatschappij willen we tegenwoordig géén verantwoording meer nemen voor onze daden. De burgers geven de gemeente de schuld, de gemeente geeft de regering de schuld én de regering geeft Europa de schuld. Dat is terug te voeren op de zonde van Adam en Eva. Adam weigerde verantwoording te nemen voor het eten van de vrucht en gaf zijn vrouw Eva de schuld.

Eva gaf weer de satan de schuld, maar wat er ook gebeurd is er is altijd eigen verantwoording; voor jou maar ook voor Adam en Eva. Paulus schrijft in de filippenzen-brief dat Jezus ons voorbeeld is (zie 3), maar geeft daarna (dit hoofdstuk 4) aan dat iedereen eigen verantwoording heeft voor de maatschappij waar je leeft.

Deze verantwoordelijkheid voor de maatschappij is te verdelen in drie onderdelen:

- A. onze verantwoording voor ons eigen leven;
- B. onze verantwoording voor de maatschappij;
- C. onze verantwoording voor de kerk.

ad (A): onze verantwoording voor ons eigen leven:

Iedere christen is verantwoordelijk voor zijn of haar eigen leven. Wij worden, volgens Paulus, aangemoedigd om Jezus als voorbeeld te nemen en Zijn voorbeeld te volgen. We zijn gered, maar ook zullen we ons moeten inspannen voor onze redding (Fil. 2:12). Onze redding is onze behoudenis. Behouden worden door Jezus Christus, is hetzelfde als bevrijd worden. Jezus maakt ons vrij van alle schuld, verslavingen en angst voor de dood (en daarmee van alle angsten). Hij maakt ons vrij om God te kennen, van anderen te houden en „onszelf te zijn, zoals God ons gemaakt en bedoeld heeft“. Wij, christenen, zijn dus vrijer dan anderen. Meer vrijheid betekent ook meer verantwoording! Paulus schrijft ook dat wij onze vrijheid/verantwoording aan het uitwerken zijn. We hebben het al, we hoeven er niet meer voor te werken. Het is een bezit dat je mag verkennen en waarvan je steeds meer mag genieten. Het is net als een huwelijk. Na de trouwdag begint het uitwerken van het huwelijk.

God heeft je een keuze gegeven; loop je op de brede of de smalle weg? De brede weg is gemakkelijk, breed. De smalle weg is dus smal, moeilijk en steil. De smalle weg leidt naar God. Ieder mens heeft van God een andere roeping gegeven: evangelisatie, armen helpen, genezingsbediening, profetieën, onderwijs, of iets heel anders.

Als we Jezus toelaten in ons hart en „JA“ tegen Hem gezegd hebben, dan zijn we gered; dan hebben we behoudenis. Dat staat vast, maar je kunt dus een verlorene ziel hebben én tegelijkertijd een verloren leven. Dus dan laat je God maar toe tot een stukje van je hart (van je leven). Dan kan God niet volledig Zijn werk in je doen. God wil heel je leven hebben. Jezus wil heel je leven hebben. Pas dan kan Hij ECHT werken in jou. Pas dan kan Hij jou echt helemaal vrijmaken van de wereld. Pas dan kan Hij Zijn volledige liefde geven, daar gaat het Hem om. Zelf kunnen wij niets doen om die vrijheid te pakken, dat is een gave van God én de Heilige Geest helpt ons daarbij. Als wij niet willen luisteren naar God dan zal er ook niets gebeuren; de wil moet er wel zijn. Maar God is zo geweldig dat Hij dat ook weer opgelost heeft: Als onze wil is overgegeven aan Gods wil, zal God ons het verlangen geven te doen waartoe Hij ons roept. God geeft ons het verlangen om die bepaalde richting in te gaan. Het zal niet per definitie een gemakkelijke weg zijn, maar de het uitwerken van onze behoudenis betekent in feite: de vervulling van onze mogelijkheden als totale mens, zoals God ons gemaakt en bedoeld heeft.

ad (B): onze verantwoording voor de maatschappij:

Het Nieuwe Testament zegt weinig over de verantwoording van de maatschappij vóór ons, maar alles over de verantwoording van ons vóór de maatschappij; er is dus werk aan de winkel. Paulus schrijft dan „we leven in een verdorven en ontaarde generatie“, (Fil. 2:15). „Ontaard“ betekent dat wij God niet het belangrijkste vinden. „Verdorven“ laat zien dat er een verdraaiing van de waarden en normen is. Dat was vroeger zo (zie boek pagina 62/63) en dat is nog steeds zo (kijk om je heen). In het Koninkrijk van God is alles anders. Wij worden opgeroepen om alles anders, dus beter, te doen. We moeten geen houding hebben van: „Arme ik!“, of „Het is niet eerlijk!“ aannemen. Wat moeten we dan wel doen? We moeten NIET mopperen, maar vertrouwen hebben in God. Zie Fil. 2:14: „Doe alles zonder morren en tegenspreken.“. Het tegenovergestelde van morren en

tegenspreken is lofprijzen. In plaats van te morren of tegen te spreken, moeten we God danken voor alles wat Hij deed, doet en zal doen, „opdat we zuiver en smetteloos mogen zijn, onberispelijke kinderen van God“, (Fil. 2:15). „Onberispelijk“ betekent, dat we een leven moeten lijden, waarop niemand kritiek kan hebben. „Smetteloos“ betekent, dat we zo puur als goud zijn. Zó horen de kinderen van God te leven, het beeld dragend van hun hemelse Vader! Als we op deze manier leven, zullen we in scherp contrast staan met de ons omringende wereld. „We zullen schitteren als sterren aan de hemel“, (Fil. 2:15). We worden omgeven door ontevreden mensen, omdat zij nooit een relatie met God hebben ontdekt, waarvoor ze zijn geschapen. Het goede nieuws van Jezus Christus gaat niet alleen óver leven, het gééft ook leven aan hen die er in geloof gehoor aan geven. We moeten deze boodschap van liefde laten zien aan de wereld en dat zegt Jezus Zelf!

ad (C): onze verantwoording voor de kerk:

Paulus schrijft in Filippienzen 2:16-18, dat hij een grote verantwoording neemt voor de kerk, dus niet het gebouw maar de mensen, de gelovigen. Hij geeft er twee voorbeelden bij:

1. Hij vergelijkt het geestelijke leven met een atletiekwedstrijd. Je moet goed trainen en goed eten om fit te worden én te blijven. Dat kost inspanning. Ook al heeft onze Here Jezus al het werk volbracht en kunnen we niets aan Zijn werk toevoegen, toch moeten wij, christenen, geestelijk fit worden én blijven. Dat kan door de bijbel te lezen, (samen) te bidden of samen met andere christenen te praten over hoe zij zich inspannen voor het Koninkrijk. Er is geen grotere teleurstelling dan te moeten constateren dat onze pogingen om nieuwe christenen op te voeden geen succes hebben en zij uiteindelijk terugvallen. Aan de andere kant bestaat er geen grotere vreugde dan te zien dat onze inspanningen vrucht dragen bij medechristenen;
2. Paulus schrijft dat hij zelfs bereid is zijn leven te geven voor de nieuwe christenen, in Jezus naam. Dat staat in Fil. 2:17. In het Nieuwe Testament is elke christen een priester, dus Paulus is dat dan ook. Hij is zelfs bereid om zijn eigen bloed als offerande te geven voor zijn broers en zussen. Dat is pas verantwoordelijkheid nemen!

Zonder je leven op te offeren voor anderen kun je er ook voor anderen zijn. Je kunt tijd, geld, geduld, liefde, ... offeren voor de medechristen, voor de medemens. Dat heet met een mooi woord ook wel: „bediening“. Dat kan betekenen dat je in het gebedsteam zit, stoelen klaar zet voor de dienst, een medechristen bemoedigt of troost, noem maar op. Pas op! Zorg er dan wel voor dat je niet geestelijk, emotioneel of fysiek wordt uitgezogen, dan is de bediening die je hebt gekozen niet de juiste. Kies een bediening die je energie geeft en leer ook van Paulus: zijn houding is volstrekt tegenovergesteld aan hebzucht en „pakken-wat-je-pakken-kan“. Hij volgt het voorbeeld van Jezus Christus na; zie Fil. 2:6-11. Net als Paulus heb **jij** ook de opdracht gekregen van Jezus uit te werken wat het voor jou betekent om die verantwoordelijkheid van Hem aan te pakken. Hoe doe je dat? De Heilige Geest helpt je daarbij. Vraag de Heilige Geest om hulp, zo vaak als je hulp nodig hebt. Weet dat Jezus jou nooit te zwaar zal belasten, want Hij heeft jou gemaakt en Hij weet wat je aankan. Onthoud dit!

(5) Nieuwe vriendschappen

Eerst een hele kleine samenvatting:

- A. Je bent tot geloof gekomen;
- B. Jezus heeft je een nieuw hart gegeven;
- C. Hij gaf én geeft je een nieuw doel in je leven;
- D. Uit (B) en (C) volgt dat we een nieuwe houding hebben gekregen;
- E. Daaruit volgt dat we nieuwe verantwoordelijkheden hebben gekregen.

Uit punt E volgt dat we nu ook nieuwe vriendschappen kunnen sluiten; vriendschappen die verder gaan dankzij de liefde van onze Here Jezus Christus. Doordat je christen bent geworden zijn de vrienden van Jezus nú ook jouw vrienden geworden. De vrienden van Jezus zijn alle mensen die voor hem gekozen hebben, dat zijn er best veel. Het is nu mogelijk je vreugde, plezier en problemen met hen te delen, waardoor hoop, geloof en blijdschap worden ontstoken. De huidige maatschappij is het tegenovergestelde van hoe God de wereld bedoeld heeft. Vriendschap is niet meer het belangrijkste, maar een bijzaak. Je neemt wat „vriendschap“ als het uitkomt. Één van de oorzaken zou kunnen zijn, dat de meerderheid van de mensen „de mens“ en „de wereld“ niet meer zien als een schepping van God.

Vriendschap is het hart van het christendom. De mens werd geschapen om in een liefdesrelatie met God te leven. Dit kun je lezen in Genesis 3:8, waar God er naar verlangd om met Adam en Eva te wandelen in de koelte van de avondwind door de tuin. God wil dat alle mensen Zijn vrienden worden. Het was niet alleen Gods plan om mét Hem een liefdesrelatie te hebben, maar ook met elkaar. Dus dat alle mensen elkaar liefhebben, dat lees je in Genesis 2:18. Door de zonde van Adam en Eva in het paradijs is de zonde in ons leven gekomen. We willen elkaar liefhebben, omdat God ons zo geschapen heeft. Aan de andere kant gaat het zo vaak mis, door de zonde steekt dan egoïsme en onverdraagzaamheid de kop op. De lijkt wel op aantrekken en afstoten. Jezus Christus heeft voor ons de oplossing gebracht; door te sterven aan het kruis voor ons, nam Hij alle schuld van ons mensen op. Het gevolg was dat Hij de blokkade door de zonde weggehaald heeft tussen God en de mens én tussen de mensen onderling. Zie Efeze 2:14-15. Jezus gaf ons het grote voorbeeld hoe je je als vriend moet gedragen. Hij stierf namelijk voor ons aan het kruis. Hij onderging deze vreselijke pijnen en vernederingen voor ons; voor ons dus! Je geeft je dus volledig voor je vrienden; net als Jezus.

Deze maatschappij waarin we wonen legt een veel te grote nadruk op seksualiteit én niet op vriendschap! Aangezien het huwelijk tijdelijk is (Mattheus 22:30), is vriendschap (dat voor eeuwig is) de weg die Gods voor ons bedoeld heeft. Wij, als hemelburgers die nu nog op de aarde wonen, kunnen uitzien naar een geweldige tijd in de Hemel met Jezus en God.

In Filippenzen 2:19-30 zien we hoe Paulus vriendschap beschrijft zoals God het bedoeld heeft; zijn vriendschap (die van Paulus) met Timotheüs en Epafroditus. Deze drie heren waren bereid om alles te doen voor elkaar wat nodig zou zijn; zelfs sterven. Uit dit bijbelgedeelte kunnen we maar liefst vier kenmerken halen van christelijke vriendschap onderscheiden:

- A. echte liefde, zonder eigenbelang
- B. gemeenschappelijke interesses
- C. gemeenschappelijke visie
- D. samen risico's en strijd aangaan

ad (A): echte liefde, zonder eigenbelang:

Paulus noemt Timotheüs (die veel jonger was) zelfs zijn zoon: „Hij is voor mij als een eigen kind“, 1 Kor. 4:17, HB. Samen maakten ze veel mee tijdens hun reizen. Samen zaten ze in de gevangenis. Timotheüs was altijd loyaal aan Paulus. In Filippenzen 2:20 schrijft Paulus aan de mensen in Filippi dat hij niemand kan bedenken die zich net zo oprecht als zichzelf om hen bekommert. Hij heeft het over Timotheüs. In het volgende vers 21 schrijft hij dat anderen alleen schijnen te denken aan zichzelf én niet aan Jezus Christus. Net zoveel als hij (Paulus) van Timotheüs hield, hield hij ook van Epafroditus. De vriendschap met Epafroditus wordt in Fil. 2:25-27 uitbundig beschreven.

Hier zien we het eerste kenmerk dat Paulus beschrijft: echte liefde zonder ook maar één spootje van egoïsme. Vriendschap ontstaat door oprechte belangstelling voor andere mensen. Deze liefde, die jij ook van God gekregen hebt, is niet alleen voor mede-christenen bestemd. Geef het dus ook aan je ongelovige naasten.

ad (B): gemeenschappelijke interesses:

Vriendschap ontstaat bijna altijd omdat je een gemeenschappelijk doel en/of activiteit deelt. Bijvoorbeeld: voetbal, schaken, politiek of Jezus Christus. De eerste drie voorbeelden hebben te maken met een doel/activiteit dat een onderdeel kan zijn naast andere onderdelen als lekker eten, hard lopen, schilderen of huisdieren. Het doel Jezus Christus gaat daarentegen veel dieper. Jezus Christus is géén doel, maar een levensstijl. Je wilt niet voetbal worden. Je wilt wél als Jezus zijn, daarom is christelijke vriendschap van een nieuwe orde; van een totaal nieuwe dimensie. Het is iets, waar de wereld gewoon niets van kan snappen. Bij christelijk vriendschap is niet een belangstelling het doel, maar het leven van Jezus. Het vertrouwen, de zekerheid en de openheid die door Jezus in onze harten is gelegd is de basis. Dat is de beste basis.

ad (C): gemeenschappelijke visie:

In wereldse vriendschap kun je verschillende visies hebben op zaken. In christelijke vriendschap heb je één visie (Jezus) en daarom gaan die vriendschappen veel dieper. Samen dienen we God, net als Paulus, Timotheüs en Epafroditus. Zonder mopperen (zie Fil. 2:22) dienden zij God en elkaar. Doen wij dat ook? Doe jij dat ook?

Uit die nieuwe liefde, die Jezus ons gaf, komt de basis voort voor een bloeiende kerk. Die liefde is de enige gezonde basis voor een bloeiende kerk: hechte vriendschappen tussen de leiders onderling, tussen de leiders en de gemeente, en binnen de gemeente zelf, omdat we samen actief zijn in de bediening van het Evangelie.

ad (D): samen risico's en strijd aangaan:

Christen worden en zijn, doe je niet omdat je zo'n gemakkelijk leven krijgt. De geestelijke strijd zal alleen maar toenemen. Dus zullen wij, christenen, samen moeten werken en één front vormen. Daar komt ook weer die vriendschap op het hoek kijken. Paulus beschrijft Epafroditus (Fil. 2:25) dan ook als broer, medewerker en medestrijder. Samen strijden we voor gerechtigheid en samen kijken we uit om bij de Here God te zijn op een dag. Je kunt het ook zo zeggen. Eerst heb je wederzijdse sympathie voor elkaar door Jezus Christus, gevolgd door gezamenlijk werken voor het Evangelie en tenslotte trotseren we samen gemeenschappelijke gevaren, geploeter en lijden. Veel christenen over de gehele wereld worden vervolgd, gemarteld of zelfs gedood. In Nederland valt dat reuze mee, maar een oprecht christelijk geloof wordt vaak geminacht en belachelijk gemaakt. Christelijke vriendschap betekent dat je elkaar steunt op het slagveld van het leven. Epafroditus was bereid om zijn leven op het spel te zetten voor Paulus. Deze roekeloze inzet voor een ander is het kenmerk van echte vriendschap. Jezus zegt (Joh. 15:13, HB): "Wie zijn leven voor zijn vrienden overheeft, heeft de grootste liefde".

In Johannes 15:9-17 kun je heel mooi zien hoe Jezus precies denkt over vriendschap. „Zoals de Vader van Mij houdt, houd Ik van jullie“, zegt Hij in vers 9 tegen zijn apostelen. Hij zegt het tegen zijn apostelen, maar ook tegen jou! We moeten geen vriendschappen sluiten voor onze eigen belangen, maar voor de belangen van de ander. We moeten kijken naar Jezus en de ander. Paulus, Timotheüs en Epafroditus volgden het voorbeeld van Jezus en daarom zijn zij ook een voorbeeld voor ons.

(6) Nieuw zelfvertrouwen

De Spaanse koning Alfonso de tiende (uit de dertiende eeuw) zei eens: „Als ik bij de schepping aanwezig was geweest, dan had ik enkele bruikbare adviezen gegeven over een betere vormgeving van het heelal“. Deze Alfonso had zoveel zelfvertrouwen dat hij zich gelijk of beter als de Here God achtte. Eigenlijk kun je beter spreken over overmoed die grenst aan arrogantie. Nog erger was Friedrich Nietzsche (1844-1900) die zei „Er kan geen God zijn, want als er één was, dan kan ik niet geloven dat ikzelf die God niet zou zijn.“. Deze opmerkingen zijn vaak gebaseerd op

macht, „wetenschap“, stompzinnigheid. Overmoed die God niet op de eerste plek zet is dus fout, maar je hoeft je ook weer niet waardeloos te voelen. Je hebt dan het gevoel dat je altijd te kort zou schieten. Juist mensen waarvan wij menen dat zij zeker in hun leven staan, hebben vaak een tekort aan zelfvertrouwen.

De middenweg is hier het antwoord. Hoe krijgen we een gezond zelfvertrouwen dat gericht is op God? Wat is gezond en wat is een misplaatst zelfvertrouwen?

Paulus waarschuwt ons in Filippenzen voor zgn „honden“. Daarmee doelt hij op mensen die Gods boodschap vervuilen, door te zeggen dat er nog iets nodig is om het verlossingswerk van Jezus te volmaken. Zo zou je een volmaakte christen kunnen worden volgens deze mensen. Paulus noemt een voorbeeld met het idee dat je besneden zou moeten worden als je een „echte christen“ zou willen worden. Er zijn zat moderne voorbeelden te noemen in deze huidige tijd. Wij kunnen niets toevoegen aan wat Jezus voor ons heeft gedaan aan het kruis.

Paulus geeft een aantal voorbeelden van misplaatst zelfvertrouwen, die hij zelf zou kunnen aanvoeren voor de „wereld“. Argumenten die hem in de wereld aanzien zouden geven op grond van geboorte en afkomst:

- A. zijn geboorte;
- B. zijn nationaliteit;
- C. zijn afkomst;
- D. zijn onvermengde ras.

ad (A): Paulus is als Jood geboren. Daarmee had hij aanzien. Toen hij acht dagen oud was werd hij ook nog besneden. Dit is echt niet genoeg om zonder schroom voor God te kunnen komen. Net zoals de handeling van het dopen ook niet de weg naar God is.

ad (B): Paulus behoorde tot het volk van Israël. Dat is niet niks, maar wederom niet genoeg om zonder schroom, met zelfvertrouwen, voor God te kunnen verschijnen. Nu zijn er nog zelfs mensen die denken dat ze status en zelfvertrouwen hebben omdat ze een bepaalde nationaliteit hebben. „Ik ben een Nederlander dus God zou mij onmogelijk kunnen afwijzen, toch?“

ad (C): Van alle twaalf stammen van Israël kwam hij ook nog eens uit de stam Benjamin. Dit stam is het enige stam dat in het beloofde land geboren is. Koning Saul, de eerste koning van Israël, kwam daar ook uit. Veel mensen nu leiden hun zelfvertrouwen af van het feit dat ze bepaalde voorouders, scholing, enz.. hebben. „Mijn opa was dominee, dus moet het wel goed zitten tussen God en mij“. Jammer maar helaas; dit is ook geen reden om te kunnen worden geaccepteerd door de Here God.

ad (D): Ten slotte kon Paulus opvoeren dat hij van een zuiver Hebreeuws ras was. Hij was dus 100% Joods. Hij sprak de taal en hield zich aan de Hebreeuwse gebruiken. Door de hele geschiedenis heen menen mensen dat ze beter zijn dan anderen, omdat ze een bepaalde zuiver ras hadden/hebben. Ook zal God je niet zonder meer redden, omdat je toevallig een zuiver Pools ras hebt.

Verder schrijft Paulus naar de gelovigen in Filippi dat persoonlijke prestatie óók geen garantie zijn om zonder schroom voor God te kunnen komen staan. Veel mensen ontlenen hun zelfvertrouwen aan deze punten. Hij somt er drie op:

- A. Paulus was altijd zeer religieus geweest;
- B. Hij was oprecht in zijn overtuiging;
- C. Hij had een keurige, onberispelijke levenswijze.

ad (A): Hij was lid van de Farizeeërs, een strenge sekte binnen het Jodendom. Hij hield zich aan iedere wet en regel, die Mozes gekregen had van de Here God. Dat is niet voldoende om zonder

schroom bij de Here God te kunnen komen. Tegenwoordig hoor je mensen dingen zeggen als: „Nooit heb ik iemand iets aangedaan“ of „Elke zondag zit ik in de kerk“. Dat brengt je niet dichterbij God.

ad (B): In zijn tijd bij de Farizeeërs was hij altijd volkomen oprecht geweest in zijn overtuiging. Hij gaf zich voor 100% bij het uitvoeren van wat hij dacht dat goed was. Er was werkelijk niemand die kon zeggen dat Paulus zich niet volledig inzet. Tegenwoordig hoor je dan: „Het maakt niet uit wat je gelooft, als je maar oprecht bent“, en dat is natuurlijk onzin! Je kunt namelijk ook oprecht fout zijn. In de tweede wereldoorlog waren veel SS-ers die oprecht aan het vechten waren voor het Duitse rijk, maar wél oprecht fout.

ad (C): Ongetwijfeld leefde Paulus erg netjes en keurig. Hij zag zich zelf als foutloos. Waarschijnlijk deed het het beter dan andere mensen in zijn omgeving, maar foutloos was hij zeker niet. Geen mens is perfect, God is perfect.

Over het algemeen hebben mensen moeite met het idee dat ze vergeving nodig zouden hebben. Dat is de oorzaak dat mensen dingen denken en doen zoals aangegeven bij A, B en C. Als we naar de mensen om ons heen kijken, kunnen we denken dat het we er best wel goed van afbrengen. Als we naar Jezus kijken, wordt het anders. Dan beseffen we dat we nog maar een beginneling zijn. Als we naar Jezus kijken, beseffen we dat alles waar eerst onze zelfvertrouwen op rustte gewoon waardeloos is. Niets in de wereld kan onze ziel zo vol maken (met vertrouwen) als het verlossingswerk aan het kruis; het werk van onze Here Jezus. Dat schrijft Paulus ook in Fil. 3: 7-8. Alle dingen die hem zekerheid gaven voordat hij christen werd, beschouwt hij nu als volstrekt waardeloos in vergelijking met iets dat onnoemelijk veel groter is. Hij heeft een totaal nieuwe zekerheid gekregen; en dat is Jezus.

We weten nu wat misplaatst vertrouwen is. Er is aan de ander kant ook nog een gezond vertrouwen. Een gezond vertrouwen is gebaseerd op het kennen van Jezus Christus. Paulus schrijft in Fil 3:8, „Echt, ik beschouw zelfs alles als waardeloos, omdat niets meer waarde heeft dan het kennen van Christus Jezus. Ik heb alles als vuilnis weggegooid om Christus te kunnen ontvangen en één met Hem te zijn.“. Paulus had een actieve, levenskrachtige en onafgebroken relatie met Hem. Ondanks het feit dat je Jezus niet kunt zien in levende lijve, kunnen we met Hem praten en luisteren als Hij met ons spreekt. Dat kan door te bidden, maar soms krijgen we ook een gevoel of gedachte in ons hoofd; geleid door de Geest van God. Paulus, net als veel christenen, ervoer Zijn liefde. Met die hulp van de Heilige Geest en het lezen in de bijbel kunnen we God en Jezus steeds beter leren kennen. Samen met andere christenen praten over deze zaken helpt zeker ook.

Het kennen van Jezus geeft je zoveel vertrouwen, dat is niet normaal. De relatie met onze Here Jezus gaf Paulus, en ons ook, een nieuwe gerechtigheid. Alle gronden om vertrouwen te hebben die Paulus opsomde in het begin van Filippenzen 3 beschouwt hij als afval, bij het kennen van Jezus. Paulus gaat zelfs zo ver dat hij schrijft dat hij zelf géén gerechtigheid van zichzelf heeft. Hij schrijft in Romeinen 3:9-20 (op zijn duidelijke wijze) dat niemand onschuldig kan staan tegenover God. Alleen door het sterven aan het kruis van Jezus kunnen we gerechtvaardigd voor God staan. Het rechtvaardig tegenover God staan is een gave (een cadeau) van God, we kunnen het dus nooit zelf verdienen. Het gevolg is dat wij², christenen, dus ook niet bang hoeven te zijn voor de Dag des Oordeels. We zijn immer apart gezet door God, anders gezegd: we zijn geheiligd door God, nog anders gezegd, we zijn gerechtvaardigd door God. Wij zijn gerechtvaardigd van alle schuld. Niets wat wij doen of laten kan dit veranderen, het is het werk van de Here Jezus. We hoeven en kunnen er niet voor werken. We kunnen het alleen ontvangen in genade. Let op: we moeten het cadeau van God niet alleen in ontvangst nemen, maar ook uitpakken en ervan genieten.

Het verschil tussen misplaatst en gezond vertrouwen

Paulus kon dus zonder schroom zeggen dat (2 Kor. 5:6): „Wij houden dus moed en beseffen heel goed dat wij nog ver van ons hemelse huis verwijderd zijn, zolang we in ons lichaam leven.“. Zijn vertrouwen kwam voort uit het besef dat hij vergeving had ontvangen. God zag hem zoals hij ooit zou worden. Het werelds (misplaatst) vertrouwen gaat gepaard met een overschatting van de eigen waarde ten opzichte van God. Christelijk (gezond) vertrouwen heeft te maken met je waarde in en door Jezus Christus. Het feit dat God ons heeft gerechtvaardigd door het bloed van Zijn Zoon is de basis, de objectie grondslag, om zonder schroom (zonder schuldgevoel) tegenover God en andere mensen te kunnen staan.

Dit bereikt je niet in een paar maanden; om het een beetje te kunnen beseffen ben je lang bezig. Door je vertrouwen te blijven richten op God zal je (gezonde) zelfvertrouwen groeien. We zullen steeds meer beseffen wat we nu al bezitten in Christus.

(7) Nieuwe ambities

Filippenzen 3:10-11, HSV en HB

„opdat ik Hem mag kennen, en de kracht van Zijn opstanding en de gemeenschap met Zijn lijden, doordat ik aan Zijn dood gelijkvormig word, om hoe dan ook te komen tot de opstanding van de doden.“

„Het enige wat ik wil, is Christus kennen en ervaren hoe groot de kracht is, waardoor Hij uit de dood is opgestaan. Ik wil ervaren wat het betekent om met Hem te lijden en te sterven om uiteindelijk te komen tot de opstanding uit de dood.“

Filippenzen 3:20, HSV en HB

„Ons burgerschap is echter in de hemelen, waaruit wij ook de Zaligmaker verwachten, namelijk de Heere Jezus Christus.“

„Wij zijn echter, al wonen wij hier op aarde, burgers van een stad in de hemel en van daar verwachten wij ook onze Verlosser, de Here Jezus Christus.“

Ambitie is niet iets slechts. Bij ambitie denk je (ik dan) meteen aan bankiers en managers die zich in de rondte werken om de winst te maximaliseren én daarbij hun gezin, hun vrienden en hun gezondheid vergetend. Ze werken zo hard, dat ze niet zien waar het werkelijk omgaat; genieten van het leven.

Is ambitie per definitie dan zo fout of zondig? Nee. Paulus was behoorlijk ambitieus. Hij had net als die manager van net een (grote) wil om te slagen. De ambitie, de wil om te slagen, van Paulus was gericht op God, op het verlossingswerk van de Here Jezus Christus. Zijn ambitie was gericht op leven. De ambitie van de manager is gericht op aardse zaken, op de schepping én niet op de Schepper. Dat geeft geen leven. Er zijn dus twee soorten ambities: de ene is gericht op God (de Schepper) én de andere op aardse zaken (de schepping). Anders gezegd: bij de eerste gaat het om Gods eer, en bij de tweede gaat het om je eigen eer.

Het vorige hoofdstuk ging over ons nieuwe zelfvertrouwen, dat we gekregen hebben omdat we Jezus in ons leven hebben aanvaard. Daaruit volgt logischerwijs, dat we we een nieuwe ambitie hebben gekregen. We willen, net als Paulus, Jezus kennen. In de bijbel betekent „kennen“ iets anders dan in de wereld. In de bijbel betekent het: persoonlijk kennen; dus met een hele diepe vriendschap. Paulus was niet geïnteresseerd in alle feiten over het leven van de Here Jezus. Paulus wilde Hem persoonlijk kennen in een vruchtbare en intieme relatie!

Wat bedoelde Paulus dan precies met zo'n vruchtbare en intieme relatie: (zie Filippenzen 3:10-11)

- A. dat betekent dat je de kracht van Zijn opstanding kent. Niet als een weetje, maar als een kracht in je eigen leven;
- B. dat betekent dat je wilt delen in het lijden van de Here Jezus;
- C. dat betekent dat je zeker wéét dat je ook zult delen in dezelfde bestemming als de Here Jezus; de hemel, dus.

ad (A): Je ervaart dan dus de opstandingskracht van de Here Jezus als een kracht in je leven. Paulus schrijft hierover nog in de Romeinenbrief (Rom. 8:11, NBV) : „Want als de Geest van Hem die Jezus uit de dood heeft opgewekt in u woont, zal hij die Christus heeft opgewekt ook u die sterfelijk bent, levend maken door Zijn Geest, die in u leeft.“. De geest van God (de Heilige Geest) geeft ons de kracht om op te staan uit de dood. Door die kracht heeft de Here Jezus kunnen opstaan uit de dood én heeft Hij satan ontwapend en ons vrijgemaakt van alle zonde en heeft Hij de dood verslagen. Deze kracht is voor iedereen beschikbaar, dus ook voor jou! Het was de ambitie van Paulus om in die kracht te leven.

ad (B): Je vindt het niet erg dat je zou kunnen delen in het lijden van de Here Jezus. Je zoekt het lijden niet op, maar voor een volgeling van de Here Jezus, een christen dus, is het onontkoombaar dat je zult lijden in de naam van Jezus. We hoeven niet bang te zijn dat we vervolgd worden in Nederland, maar je kunt wel voor de gek gehouden worden, veracht worden of uitgestoten worden omdat je in de Here God geloofd. Paulus ziet het zelfs als een voorrecht om te lijden in naam van de Here Jezus. Nooit zullen wij zoveel kunnen lijden als Jezus voor ons deed. Ons lijden is een gevolg van ons christenleven. In ons leven als christen krijgen we veel beproevingen voor onze kiezen. Je kunt dat denken aan het verliezen van je geduld tegen iemand anders. De beproeving is het geduldig blijven, want de ander ook (in jouw ogen) doet. De strijd tegen de zonde (bijv. ongeduld) hoeven we niet alleen te doen; de Heilige Geest helpt jou. Paulus is hier bereid de hoogste prijs te betalen, hoe hoog die prijs ook is, om zo dicht mogelijk bij de Here Jezus te kunnen zijn.

ad (C): In die vruchtbare en intieme relatie met Jezus hebben wij niet alleen deel aan zijn omstandig en lijden, maar ook aan Zijn bestemming. Dát is geweldig. Paulus twijfelde door zijn geloof in de Here Jezus niet aan het feit dat hij (en ook wij) op een dag opgehaald worden door Hem. Alleen door te geloven dat de Here Jezus voor jou gestorven is, kun je gered worden van de loon van de zonde. Dat loon is de dood. Er is geen andere weg. Paulus wist ook dat die redding alleen af hing van het werk van de Here Jezus én dus niet van hem zelf. Zijn ambitie was de ambitie van de Here Jezus. Zijn koers was de Here Jezus. Toch verwaarloosde hij niet andere gebieden in zijn leven. Wél betekent het dat alles in zijn leven ondergeschikt was aan die ene geweldige ambitie!

De oprichter van de Jezulietenorde, Ignatius van Loyola (1491-1556), vatte bovenstaande punten in enkele zinnen samen:

„Mensen zijn gemaakt om God te prijzen, eer te bewijzen en te dienen... Alle andere dingen op deze aarde zijn voor óns geschapen, om ons te helpen het doel te bereiken waarvoor wij zijn geschapen. Daarom moeten we van deze dingen gebruik maken, voorzover ze ons helpen ons levensdoel te bereiken, en moeten we daarvan afstand nemen, voorzover ze een hindernis vormen.“

Ambitie is niet iets wat per definitie verkeerd is. Het is goed om een sterke ambitie te hebben, zolang die ambitie maar gericht is op de Here Jezus. Alle andere ambities behoren ondergeschikt

te zijn aan het kennen van de Here Jezus. Hij is ons hoogste doel, en niets in ons leven mag daarmee op gespannen voet staan.

Het lijkt er op alsof Paulus nooit zelf een zwak moment had of dat Paulus nooit twijfelde. Paulus was een mens, net als jij, dus had hij ook zwakke momenten. Dat blijkt ook uit de Bijbel:

Filippenzen 3:13, NBV: *„Broeders en zusters, ik beeld me niet in dat ik het al heb bereikt, maar één ding is zeker: ik vergeet wat achter me ligt en richt mij op wat voor me ligt.“*

Dus Paulus vergeet zijn verleden met fouten en zonde en richt zich op de Here Jezus. Hij weet dat de Here Jezus hem zal vergeven voor zijn zonde en daarom is hij vol vertrouwen en vol goede ambitie. Laat je niet lijden door je successen én blunders uit het verleden, kijk naar de toekomst met de Here Jezus. We lezen in vers 14 uit Filippenzen 3 (NBV):

„Ik ga recht op mijn doel af: de hemelse prijs waartoe God mij door Christus Jezus roept.“

Vol vertrouwen en gevuld met goede ambitie gaat Paulus door en door op weg naar het kennen van de Here Jezus. Hij was werkelijk niet te stoppen. Hij schrijft naar de mensen in Filippi dat zij dat ook moeten doen. Het is van belang dat je die ambitie ook met anderen deelt en anderen motiveert; zie Filippenzen 3:15-17, NBV:

„Hierop moeten wij ons allen als volmaakte mensen richten. Mocht u er op enig punt anders over denken, dan zal God het u wel duidelijk maken. Volg mij na, broeders en zusters, en kijk naar hen die leven volgens het voorbeeld dat wij u gegeven hebben.“

— — — — —

Paulus had geen gemakkelijk leven. Hij werd geslagen en gemarteld. Toch was hij er niet treurig over, hij zong zelfs aanbiddingsliedjes (de allernieuwste CD van Sela?) in zijn ellende. Ook leed hij aan de armoede, honger, mishandelingen, gevangenschap. Dat lees je mooi in 2 Korinthe 6:4-7, HSV:

„Maar in alles bewijzen wij onszelf als dienaars van God, in veel volharding: in verdrukkingen, in noden, in benauwdheden, in slagen, in gevangenissen, in oproer, in ingespannen arbeid, in nachten zonder slaap, in vasten, in reinheid, in kennis, in geduld, in vriendelijkheid, in de Heilige Geest, in ongeveinsde liefde, in het woord van de waarheid, in de kracht van God, door de wapens van gerechtigheid aan de rechter- en aan de linkzijde;“

Niets van wat hij hier boven beschrijft, heeft hem tot wanhoop gedreven. Maar, zoals we in vers 18 van Filippenzen 3 lezen, moet hij wel huilen als mensen leven „als vijand van het kruis van Christus“: Het verwerpen van de vergeving en de vrijheid, die de Here Jezus ons gegeven heeft aan het kruis, doet Paulus verdriet. Mij ook trouwens. Sommige mensen verwerpen deze genade bewust, maar soms ook onbewust. Als de dag komt dat de Here Jezus ons op komt halen, dan zullen die mensen géén deel hebben aan de opstanding uit de dood. Ze zijn dan gedoomd. Ze zijn misleid door de satan en weten niet waar ze uiteindelijk zullen belanden; vers 19.

Filippenzen 3:18-19, NBV:

„Ik heb u al vaak gezegd, en zeg nu zelfs met tranen in mijn ogen: velen leven als vijand van het kruis van Christus en gaan hun ondergang tegemoet. Hun god is hun buik, hun eer is schaamteloosheid en hun aandacht is alleen gericht op aardse zaken.“

In bovenstaande bijbelverzen beschrijft Paulus mensen die hun ondergang tegemoet gaan. Hij beschrijft drie aardse, mens-gerichte, ambities van deze mensen:

- A. persoonlijke bevrediging (hun buik);
- B. geen schaamte (schaamteloosheid);
- C. alleen gericht zijn op aardse ambities.

ad (A): persoonlijke bevrediging

Paulus schrijft in vers 19: „*Hun god is hun buik*“. Het gaat hier niet alleen over eten en drinken, maar je kunt het uitbreiden naar alle persoonlijke bevrediging. Deze mensen zijn alleen gericht op aards genot. Het gaat hier om het woord „alleen“. Het is namelijk helemaal niet slecht om persoonlijk genot te hebben; zo heeft God ons geschapen om ook plezier te hebben op de aarde. Het lichaam is niet slecht; persoonlijk genot kun je ook omschrijven als lichamelijk genot. Het gaat erom dat je God op de eerste plaats zet én daarna pas persoonlijk genot. We zijn geschapen om God te aanbidden én daarna om de ander lief te hebben als je zelf. God heeft ons echter ook gemaakt om te genieten. Geniet dus van: voedsel, sport (op tv), alcohol, muziek, seks, kleding, auto's, enz... Maar dit alles wél binnen de door God gestelde grenzen. God heeft deze grenzen niet ingesteld om ons te pesten, maar om ons te beschermen. Als we de Here God en de Here Jezus niet als middelpunt nemen in ons leven, maar bovenstaande plezierige zaken als god nemen zijn we echt fout bezig. Dat was zo in de tijd bij Paulus en is nu helaas nog steeds zo. Bijna alles draait om plezier maken tegenwoordig. Kijk maar in de week- en maandbladen. De advertenties in die bladen en op radio en tv hebben het hoofdzakelijk over de bevrediging van lichamelijke behoeften. Zijn het geen lichamelijke behoeften, dan zijn het weer ambities als geld, macht, succes. Zulke ambities (ook de lichamelijke) leiden altijd tot ontevredenheid.

ad (B): schaamteloosheid

Paulus schrijft verder in vers 19 : „*hun eer is schaamteloosheid*“. Paulus schrijft over deze mensen dat zij opscheppers zijn, terwijl ze zich eigenlijk zouden moeten schamen. Je moet dan denken aan mensen die trots zijn dat ze veel geld hebben. Of mensen die indruk willen maken met seksuele veroveringen. En dan zijn er mensen die opscheppen dat ze de vorige avond wel twintig pilsjes hebben gedronken. Ze richten zich dus op valse goden. Ze kunnen gewoon niet vervuld worden door die goden en het zal lijden tot ontevredenheid. Ze komen dus bedrogen uit.

ad (C): alleen gericht zijn op aardse ambities

Nog steeds gaat Paulus door in vers 19: „*hun aandacht is alleen gericht op aardse zaken*“. Deze mensen zijn compleet in beslag genomen door deze wereld. Wat is daar fout aan? Zie Mattheüs 6:19-21 (HSV) waar de Here Jezus zegt: „*Verzamel geen schatten voor u op de aarde, waar mot en roest ze verderven, en waar dieven inbreken en stelen; maar verzamel schatten voor u in de hemel, waar geen mot of roest ze verderft, en waar dieven niet inbreken of stelen: want waar uw schat is, daar zal ook uw hart zijn.*“ De Here Jezus zegt hier: „*waar uw schat is, daar zal ook uw hart zijn*“. Hij bedoelt hier dat als je schatten (geld, seks, succes, auto's) op de aarde hebt, dat je daar dan ook op gericht bent en dus niet waar het werkelijk om gaat. Dus zegt Hij neem schatten in de hemel en je hart zal daar zijn.

De volgende zin is zo mooi én zo waar. Een christen is een burger van de hemel. Nog een keer: een christen is een burger van de hemel. Doordat wij de Geest van God in onze harten hebben, hebben wij het staatsburgerschap in de hemel, maar we wonen nog op aarde. We zijn eigenlijk dus vreemdelingen op deze aarde! Paulus herinnert ons aan ons echte thuis. Zie Filippenzen 1:27, HB:

„Maar let erop dat u zich altijd in overeenstemming met de goede boodschap van Christus gedraagt. Laat ik altijd goede berichten over u mogen horen, of ik u nu terugzie of niet. Wees één van hart en ziel en zet u volledig in voor het geloof en het goede nieuws.“

In het Romeinse Rijk werd de keizer de „verlosser van de mensheid“ genoemd en de Romeinse staatsburgers keken uit naar de komst van de keizer in hun stad of gebied. Zo kijken wij christenen uit naar de komst van de Here Jezus; onze hemelse Verlosser!

Als die keizer naar het gebied kwam, waar jij woonde, dan bracht hij cadeau's mee en belastingverlaging. De dag dat de Here Jezus naar ons komt om ons op te halen, krijgen wij géén goud of zilver of rust van de belastingdienst. Nee, we krijgen een nieuw lichaam. Ons oude lichaam (wat we nu nog hebben) gaat langzaam aan achteruit en zal uiteindelijk stoppen met werken en vergaan. Het nieuwe lichaam dat we zullen krijgen kan niet vergaan; het is voor de eeuwigheid. Verder is ons huidige lichaam, door gebrokenheid van de schepping, ook erg gevoelig voor verleidingen en is het bijna onmogelijk om onze (slechte) verlangens en tong (lees: Jakobus 3) te beheersen.

Dus als we als we onze eigen verlangens en gedachten laten zegeviereren, zijn we gedoomd. We zullen dan het verderf in gaan. Aan de andere kant als we Gods eer de ruimte geven in ons leven, zal onze toekomst meer dan geweldig zijn. Dat nieuwe lichaam zal niet verouderen en vrij zijn van zondige verlangens! Lees:

„Maar wij hebben ons burgerrecht in de hemel, en van daar verwachten wij onze redder, de Heer Jezus Christus. Met de kracht waarmee hij in staat is alles aan zich te onderwerpen, zal hij ons armzalig lichaam gelijkmaken aan Zijn verheerlijkt lichaam“, Filippenzen 3:20-21, NBV

Tot die tijd moeten we het (samen mét de Heilige Geest!) doen met dit lichaam. Steeds zullen we weer vallen en afstaan, omdat de Here God ons Zijn Geest gegeven heeft en daarom kunnen we niet vallen. We gaan struikelend achter de Here Jezus aan. Het is menselijk niet te begrijpen: we vallen steeds tekort in Gods eer én toch vallen we niet tekort in Gods eer. Dat heeft te maken met het lijden van de Here Jezus aan het kruis. Zijn bloed vloeide voor ons! God ziet ons door het kruis, door de perfectie van de Here Jezus.

Paulus heeft in het bijbelstuk van dit hoofdstuk (Fil. 3:10-21) over twee wegen die een mens kan bewandelen. Er zijn hier twee krachten aan het werk: aan de ene kant de opstandingskracht van de Heilige Geest én aan de andere kant de kracht van de eigen (wereldse) verlangens (de verleidingen van de satan); lees: Lucas 22:31-32. Er zijn dus twee bestemmingen die je kunt bereiken:

- A. de hemel;
- B. de ondergang, de hel dus.

De weg naar de hemel, naar de heerlijkheid van God, is via de Here Jezus. Er is géén andere weg of manier; ook niet door goede daden. Alléén het geloof in de opstanding van de Here Jezus is de weg naar de eeuwigheid in de hemel. Dat zegt de Here Jezus zelf in Johannes 14:4-7, NBV:

„ ‘Jullie kennen de weg naar waar Ik heen ga.’ Toen zei Tomas ‘Wij weten niet eens waar U naartoe gaat, Heer, hoe zouden we dan de weg daarheen kunnen weten?’ Jezus zei: ‘Ik ben de weg, de waarheid en het leven. Niemand kan bij de Vader komen dan door mij. Als jullie mij kennen zullen jullie ook mijn Vader kennen, en vanaf nu kennen jullie Hem, want jullie hebben Hem zelf gezien.’ “

Paulus stelt het heel duidelijk: kies je voor een intieme relatie met de Here Jezus óf leef je in vijandschap met Hem? Paulus zegt eigenlijk: Ik leef voor de Here Jezus, doe jij ook mee?

(8) Nieuwe bronnen

Filippenzen 4:1-9, NBV :

„1 Daarom, broeders en zusters, die ik liefheb en naar wie ik verlang, die mijn vreugde en erekrans zijn, blijf standvastig in de Heer. 2 Euodia en Syntyche, ik dring er bij u op aan eensgezind te zijn, want u bent één met de Heer. 3 En u, trouwe vriend, vraag ik hen te helpen. Ze hebben samen met mij voor het evangelie gestreden, evenals Clemens en mijn overige medewerkers, van wie de namen in het boek van het leven staan. 4 Laat de Heer uw vreugde blijven; ik zeg u nogmaals: wees altijd verheugd. 5 Laat iedereen u kennen als vriendelijke mensen. De Heer is nabij. 6 Wees over niets bezorgd, maar vraag God wat u nodig hebt en dank hem in al uw gebeden. 7 Dan zal de vrede van God, die alle verstand te boven gaat, uw hart en gedachten in Christus Jezus bewaren. 8 Ten slotte, broeders en zusters, schenk aandacht aan alles wat waar is, alles wat edel is, alles wat rechtvaardig is, alles wat zuiver is, alles wat lieflijk is, alles wat eervol is, kortom, aan alles wat deugdzaam is en lof verdient. 9 Doe alles wat ik u heb geleerd en overgedragen, wat ik u heb verteld en laten zien. Doe het, en de God van de vrede zal met u zijn.“

In het bovenstaande stuk uit Filippenzen schrijft Paulus op zijn duidelijke manier aan de christenen uit Filippi (en ook aan andere christenen) dat het belangrijk is om standvastig in de Here te blijven staan. Zo krijg je dé solide basis die je nodig hebt in je leven. Alleen als we samenwerken en „vechten“ als christenen zullen we de geestelijke strijd tegen het kwaad kunnen winnen. Net zoals de Romeinse soldaten een niet te verslaan front vormden tegen hun vijanden, zo vormen wij (christenen) een pas echt onverslaanbaar front tegen het kwaad. Die Romeinse soldaten waren uiteindelijk verslagen, maar wij die strijden in de naam van de Here Jezus Christus tegen het kwaad zullen onverslaanbaar zijn, omdat we in de naam van de Here Jezus Christus strijden! In de naam van de Here Jezus Christus zullen we wereldgezindheid en zonde verslaan!

Het is geen appeltje eitje, maar als we moed tonen (door te geloven en te vertrouwen, dat de Here Jezus ons niet laat vallen) én strategisch overleggen met God (bidden) en onze broers en zussen (samen bidden en praten over onze zwakheden) zullen we overwinnen. Het is ook belangrijk te vertrouwen op God dat hij ons nooit zal laten vallen. Die overwinning gaat gepaard met vreugde, vrede en van een besef van Gods aanwezigheid in ons leven. Paulus laat dat zien in vers 1, waar hij het heeft over een „erekrans“. Paulus heeft het hier niet over een erekrans bij een overheersing, maar over een erekrans van de overwinning en vrolijkheid. Vroeger in de tijd van Paulus werden eregasten tijdens een groot en belangrijk feestmaal getooid met zo'n erekrans, om aan te geven dat ze belangrijk waren. Zo belangrijk vind Paulus de christenen uit Filippi ook; ik durf zelf te beweren dat Paulus alle christenen van toen en nu zo'n erekrans waardig acht. Ja, dus jij ook, lezer!

We weten nu dat het belangrijk is om standvastig te staan in de Here, maar hoe vaak vallen we niet? Ik val best wel vaak voor de aanvallen van het kwaad. Verleidingen brengen mij dan weer een stuk verder weg van de liefde van de Here God en toch weet ik dat ik steeds weer terug mag komen bij Hem. Hoewel ik weet dat ik steeds weer terug mag komen bij Hem, wil ik (door de kracht van de Heilige Geest) dat ik niet val. **Dus HOE blijf je dan standvastig in de Here staan?** Hoe geef je het kwaad met zijn verleidingen een kleinere of géén kans om door te dringen in onze gedachten? Paulus geeft vier principe, die helpen:

- A. Let op je relatie met andere christenen (vers 2-3);
- B. Let op je relatie met de Here (vers 4-7),
 - 1. Geniet van de Here (vers 4)
 - 2. Verwacht de Here (vers 5)
 - 3. Smeek de Here erom (vers 6-7);
- C. Let op je verborgen gedachten (vers 8);
- D. Let op het leven van andere christenen (vers 9).

ad (A): Let op je relatie met andere christenen (vers 2-3)

„2 Euodia en Syntyche, ik dring er bij u op aan eensgezind te zijn, want u bent één met de Heer. 3 En u, trouwe vriend, vraag ik hen te helpen. Ze hebben samen met mij voor het evangelie gestreden, evenals Clemens en mijn overige medewerkers, van wie de namen in het boek van het leven staan.“

Als we als christenen schouder aan schouder staan, kan de vijand ons als gemeente niet verslaan. Toch moeten we altijd oppassen dat we geen gaten in de defensie laten, want de vijand is altijd bezig om zo'n gat te vinden. Zo'n gat is bijvoorbeeld verdeeldheid tussen twee mensen zoals we ook in vers 2 kunnen lezen. Het kan zelfs lijden tot een kerkscheuring en daar zit niemand echt op te wachten. Paulus is niet voor Euodia of Syntyche, maar wil dat één persoon de eerste stap zet om het goed te maken. In het begin van vers 3 spoort hij andere broeders en zusters aan om de twee vrouwen te helpen om weer samen te werken. In het einde van vers 3 geeft hij aan dat wij allen samen kinderen van God zijn en zo dus verbonden zijn in Zijn naam en dus daarom samen kunnen werken.

Daarom moeten we goed opletten op onze relaties met andere christenen, want als conflicten de gemeente **verzwakt** en ons geloof verlaagt, zo **versterkt** eenheid en christelijke vriendschappen onze gemeente en geloof. We geven zo de Heilige Geest meer en meer ruimte.

ad (B-1): Let op je relatie met de Here (vers 4-7)

1. Geniet van de Here (vers 4)

„4 Laat de Heer uw vreugde blijven; ik zeg u nogmaals: wees altijd verheugd.“

De ultieme sleutel om standvastig in de Here te staan is natuurlijk de relatie met de Here God zelf. In het korte vers 4 staat tweemaal dat je verheugd moet zijn in de Here. In de hele brief staat het zelfs 16 keer. Laat het duidelijk zijn dat het leven hier op aarde soms wel eens erg moeilijk is, maar Paulus laat de christenen weten dat ondanks de moeilijkheden we ons moeten verheugen in de Here. We hebben immers een geweldige toekomst voor de boeg. Het gaat om je instelling: is het glas half vol óf half leeg? Des ondanks hoe slecht onze situatie ook is, we kunnen ons verblijden in de Here God, Zijn liefde, Zijn genade, Zijn geloften en Zijn aanwezigheid in ons leven. In Hem vinden we de ware vreugde. Als de vreugde van de Here God onze kracht is, kan niets ter wereld die blijdschap wegnemen. We hebben dan een vast anker in ons leven.

„Ik ben ervan overtuigd dat dood noch leven, engelen noch machten noch krachten, heden noch toekomst, hoogte noch diepte, of wat er ook maar in de schepping is, ons zal kunnen scheiden van de liefde van God, die hij ons gegeven heeft in Christus Jezus, onze Heer.“; Romeinen 8:38, NBV

ad (B-2): Let op je relatie met de Here (vers 4-7)

2. Verwacht de Here (vers 5)

„5 Laat iedereen u kennen als vriendelijke mensen. De Heer is nabij.“

We hoeven niet op onze strepen te gaan staan, of zelfzuchtig te zijn of agressief te zijn om onze eigen positie te beschermen. Het gaat niet om onze eigen positie in de wereld, maar om onze positie in Jezus Christus. Omdat we in Christus zijn kunnen we daar op leunen en niet op de wereld. De dag dat de Heer (Jezus Christus, dus) komt, zal hij ons zuiveren van alle blaam.

Paulus schrijft „De Heer is nabij“ en dat kan opgevat worden op twee manieren. Ten eerste is de Here Jezus Christus nabij in de tijd. Hij kan elk moment terug komen om ons op te halen naar de hemel. We weten dat de Here Jezus ons komt halen en dus kunnen we ons heugen op dat moment en hoeven ons dus niet te verdedigen voor de wereld in de tussentijd.

Ten tweede is de Here Jezus Christus ook nabij door de Heilige Geest. De Heilige Geest zit in ons, dus Jezus woont ook in ons. Daarom kunnen wij ook bidden naar de Here God. We ervaren zijn aanwezigheid door de Heilige Geest. We spreken (bidden) met Hem en horen Zijn stem in onze harten. Voortdurend verkeren we in Zijn tegenwoordigheid en dus kunnen we gelukkig zijn en onze blik heffen boven de problemen van de wereld. Dat is een belangrijke sleutel om standvastig in de Here te zijn.

ad (B-3): Let op je relatie met de Here (vers 4-7)

3. Smeeek de Here erom (vers 6-7)

VERSIE 1

„6 Wees over niets bezorgd, maar vraag God wat u nodig hebt en dank hem in al uw gebeden. 7 Dan zal de vrede van God, die alle verstand te boven gaat, uw hart en gedachten in Christus Jezus bewaren.“

Zorgen kunnen ons leven verwoesten. We maken ons zoveel zorgen en ook nog eens zorgen over zaken/dingen, die ooit zouden kunnen gebeuren maar waarschijnlijk nooit zullen gebeuren. Zo heeft de Here God dat niet bedoeld voor ons. Gebed en zorgen maken zijn geen goede maatjes; ze zijn elkaar tegenovergesteld. In gebed geef je je over aan de Here God en vertrouwt op Hem volledig (dus geen reden voor zorgen), terwijl je je met zorgen maken niet volledig kunt geven aan de Here. De Here God geeft je toch alles wat je nodig hebt?

Paulus zegt niet dat je je alleen in goede tijden overgeeft aan de Here God en alleen in goede tijden Hem bedankt. Juist in slechte tijden in je leven, kun je op God vertrouwen. Hij is er altijd voor jou. Hij geeft je een liefde die je verstand te boven gaat (vers 7). En Hij geeft je wat je nodig hebt (begin vers 7).

We kunnen onze zorgen en angsten in gebed bij God brengen en (heel belangrijk) daar laten. In ruil daarvoor krijgen we Zijn hemelse liefde ervoor terug. Dat is een liefde, een rust, voor gezondheid, welzijn, eenheid met God, elke vorm van zegen en goedertierenheid. Ons verstand kan dat gewoon niet vatten. Dit is allemaal mogelijk door het werk, het lijden, van de Here Jezus Christus aan het kruis. Wat Hij voor ons gedaan heeft aan het kruis is onmogelijk te vatten voor een mens! Als wij ons in die vrede blijven bevinden, zal de vrede van God ons beschermen tegen de aanvallen van de vijand om ons los te maken van Hem.

ad (B-3): Let op je relatie met de Here (vers 4-7)

3. Smeeek de Here erom (vers 6-7)

VERSIE 2

„6 Wees over niets bezorgd, maar vraag God wat u nodig hebt en dank hem in al uw gebeden. 7 Dan zal de vrede van God, die alle verstand te boven gaat, uw hart en gedachten in Christus Jezus bewaren.“

Wij, mensen, maken ons vaak veel zorgen. We maken ons zorgen over grote en kleine zaken. Als christen kunnen we voor alles vertrouwen op de Here God. Dus hoeven we ons dus géén zorgen te maken, want de Here God heeft alles in Zijn hand. Gebed én zorgen maken zijn elkaars tegenpolen. De meeste „problemen“ waar we ons zorgen over maken, zijn „problemen“ die zich nooit zullen voordoen. Paulus zegt hierboven (in vers 6 en 7), dat we over niets bezorgd moeten zijn, maar de Here God vragen wat we nodig hebben en Hem danken voor alles wat Hij ons geeft. Dán pas (eerder niet) zal de vrede van de Here God ons vervullen. Een vrede die ons verstand te boven gaat. Een vrede die met géén woord te omschrijven is, zó volmaakt!

Het leven van een christen is altijd gemakkelijk, omdat wij de Heilige Geest in ons hebben wonen. Zo staan we altijd in direct contact met de Here God en de Here Jezus. Nou, het eerste gedeelte is niet waar. Het leven is niet altijd gemakkelijk; er zijn mooie en moeilijke momenten. Het tweede gedeelte is een waarheid als een koe, door de Geest zijn we altijd verbonden met de Here Jezus totdat Hij ons komt ophalen als Zijn bruid. Paulus zegt dus dat wij de Here God in elke situatie moeten danken, hoe moeilijk het ook is. Dat kan alleen door de Geest die in ons woont. De here God verhoort onze gebeden. Ik geloof dat de Here God ooit voor elke christen op zijn minst één gebed (hoe klein ook) heeft verhoord. Door die verhoorde gebeden groeit ons vertrouwen in de Here God. We gaan dan vrijer bidden en zoals in vers 7 staat en de vrede van God, die alle verstand te boven gaat zal ons vervullen! Wij geven onze zorgen en angsten aan Hem en in ruil daarvoor geeft Hij ons Zijn vrede. Wauw! Is het een vrede, zoals vrede én oorlog? Nee! De vrede van God is in eenheid met Hem leven! Zijn vrede overtreft al onze hoop en verwachtingen, daarom gaat die vrede alle verstand te boven. Ons verstand kan Zijn grootheid gewoon niet beseffen. Mijn verstand kan Zijn grootheid niet beseffen! Die overweldigende grootheid houdt ons dicht bij de Here God; onze Vader. Paulus zegt in vers 8, dat de Here God „uw hart en gedachten in Christus Jezus (zal) bewaren.“. Dat zijn hele mooie woorden, maar wat betekenen ze? Het betekent: De vrede van de Here God beschermt ons tegen de aanvallen (van de satan) die tot doel hebben ons te maken van de liefde van de Here God. Dus blijven we één met Hem; onze Schepper!

ad (C): Let op je verborgen gedachten (vers 8)

„8 Ten slotte, broeders en zusters, schenk aandacht aan alles wat waar is, alles wat edel is, alles wat rechtvaardig is, alles wat zuiver is, alles wat lieflijk is, alles wat eervol is, kortom, aan alles wat deugdzams en lof verdient.“

We zijn NIET wat we doen óf wat andere mensen van ons denken. Wij, christenen, geloven in de opstandingskracht van de Here Jezus. Ons geloof zorgt ervoor dat we „in Christus“ zijn. Wij zijn nú zoals de Here God ons ziet; Hij ziet ons door de ogen van Zijn zoon, de Here Jezus die voor ons aan het kruis is gestorven én voor onze zonden. Echter is het wel zo dat veel mensen, ik ook, (vaak?) negatief over zichzelf denken. Dan moeten we gaan oppassen, want voor je het weet ga je denken dat je niets kunt, dat je lastig bent, dat je een zondaar bent, enz... Uit ons zelf komt niets goeds. Dat zegt de **Here Jezus** in Mattheüs 15: 10-20:

„10 Nadat hij (Jezus) de mensen bij zich geroepen had, zij hij tegen hen: ‚Luister en kom tot inzicht. 11 Niet wat de mond in gaat maakt een mens onrein, maar wat de mond uit komt, dat maakt een mens onrein.‘ 12 Daarop kwamen de leerlingen bij hem en zeiden: ‚Weet u dat de farizeeën uw uitspraak gehoord hebben en dat ze die stuitend vinden?, 13 Hij antwoordde: ‚elke plant die niet door mijn hemelse Vader is geplant, zal met wortel en al worden uitgerukt. 14 Laat ze toch! die blinde blindengeleiders! Als de ene blinde de andere leidt, vallen ze samen in een kuil.‘ 15 Toen stelde Petrus de vraag: ‚Wilt u ons die uitspraak uitleggen?‘ 16 Jezus zei: ‚Begrijpen jullie het dan nog steeds niet? 17 Zien jullie dan niet in dat alles wat de mond in gaat in de maag terechtkomt en in de beerput weer verdwijnt? 18 Wat daarentegen de mond uit gaat komt uit het hart, en die dingen maken een mens onrein. 19 Want uit het hart komen boze gedachten, moord, overspel, ontucht, diefstal, valse getuigenissen en laster. 20 Dat maakt een mens onrein, niet eten met ongewassen handen.‘ “ , NBV

Duidelijke taal van onze Koning. DUS er komt niets goeds uit de mond (uit het hart) van een mens. MAAR als wij de Here Jezus Christus aannemen in ons hart, zal Hij (door de Geest) in ons hart wonen en DAN komen er wel goede dingen uit ons hart! Door de Heilige Geest geeft de Here Jezus ons goede gedachten. Zelf hebben wij daar ook invloed op. De vraag is hoeveel ruimte wij de Geest geven in ons leven. Richten wij ons op de Here Jezus óf toch op de wereld? Hoe meer ruimte wij geven aan de Geest, hoe meer goede dingen uit ons hart komen. Aan de andere kant: hoe meer wij de ruimte geven aan de wereld, hoe meer slechte, vuile en onreine dingen uit ons hart komen. Hoe zorgen wij er dus voor dat we goede dingen doen of zeggen? Door Christus in ons hart alle ruimte te geven. Paulus zegt dat we ons moeten richten op wat „waar“, „rechtvaardig“,

„zuiver“, „edel“, enz... is, dan komen er goede dingen uit ons hart. Je kunt bidden en vragen aan de Here God of Hij je daarbij kan helpen; of je vraagt een broer of zus om met je te bidden.

Dat is gemakkelijk. We hoeven volgens Paulus (vers 8) alleen aan iets deugdzaams en lof aandacht te schenken en zo de ruimte te geven aan de Geest. Paulus zegt het zo simpel. Hij heeft gelijk met wat hij zegt, maar in het dagelijks leven is het zó veel moeilijker. We leven in een wereld, die totaal anders denkt. Zaken die voor de wereld normaal zijn, worden constant op onze zintuigen afgevuurd. Probeer dan maar eens te blijven staan! Vele pogingen van de satan op ons leiden er toe dat we steeds weer van het smalle pad afvallen. Gelukkig zijn wij in Christus en vallen dus niet echt, want de Here Jezus tilt ons steeds weer op. Maar we vallen dus wel steeds; het is als een burgeroorlogje tussen je vernieuwde hart en ziel **én** je zondige lijf aan de andere kant. Maarten Luther zei het zo:

„Je kunt het niet helpen dat een vogel boven je hoofd vliegt, maar je kunt wel voorkomen dat hij in je haar een nestje bouwt.“

Een onbewoond hart bestaat niet. Dus kun je je ziel of hart beter vullen met goede gedachten, anders vult de vijand ze met slechte en onreine gedachten. Maar **hoe** gaan we dat dan doen? Vanaf het moment van wakker- worden staat de satan klaar om je te vullen met slechte en onreine zaken. Begin de dag dus met gebed en bijbel-lezen. Zing een paar opwekkingsliederen. Luister naar preken, ook tijdens het autorijden. Lees boeken over de bijbel. Ga naar een kring. Grijp ieder moment aan om te genieten van de schepping. Geniet! Geniet van een terrasje-pakken. Ik geloof, dat God ervan geniet als Zijn kinderen genieten en gelukkig zijn. Zo kunnen we in deze wereld blijven staan op de rots Jezus; onze rots en zekerheid. Zo blijven we staan in wereldse stormen. Vallen we toch? Dan tilt de Here Jezus ons weer op; in Zijn grote genade.

ad (D): Let op het leven van andere christenen (vers 9)

„9 Doe alles wat ik u heb verleerd en overgedragen, wat ik u heb verteld en laten zien. Doe het, en de God van de vrede zal met u zijn.“

Paulus schuift zijn eigen doen en laten naar voren om te laten zien dat dit een goed voorbeeld is hoe je zou kunnen leven met de Here God. Doe wat ik heb gezegd en gedaan, dan zal de Here God je zegenen. Paulus draagt zijn kennis en ervaringen over aan de filippenzen. Als wij onze kennis en ervaringen aan onze broers en zussen uit de kerk overdragen, heeft dat hetzelfde gezag. Alleen kunnen we natuurlijk niet tippen aan de kennis en ervaringen van Paulus; laat dat duidelijk zijn. Meer over „overdragen“ kun je lezen in 1 Korintiërs 11:23 en 15:3. Paulus laat ook duidelijk merken dat het niet alleen gaat om het overdragen van pure bijbelse kennis, maar ook over het volgen van een bijbelse levensstijl! Geen woorden, maar daden. Praatjes vullen geen gaatjes. We moeten ons dus altijd richten op de Here Jezus, want Hij is onze Redder en Voorbeeld. Mogen we ons dan niet richten op andere christenen? Jawel. Er zijn veel christenen, die een leven lijden als Jezus en dáár kunnen we veel van leren. Daar kunnen **én** mogen we respect voor hebben, daar kunnen we ons zelf aan optrekken en veel van leren. Maak echter ook geen afgoden van die christenen, richt je blik op de Redder van de wereld; de Here Jezus. Paulus geeft zelf ook voorbeelden van grote voorbeelden in Hebreeën 11 **én** in 12:2 geeft hij dezelfde waarschuwing. Van deze grote voorbeelden uit Hebreeën 11, o.a. Henoch, Noach, Abraham, Isaak, Mozes, David, Salomo, kunnen we zovéél leren. Gelukkig hebben we een bijbel, waar we dit alles kunnen opzoeken en lezen. De daden van deze mensen geven ons altijd weer inspiratie als we niet weten wat we moeten doen en geeft natuurlijk hoop. Het brengt ons op een hoger niveau.

Conclusie van **HOE blijf je dan standvastig in de Here staan** (A t/m D)

Standvastig zijn én blijven in de Heer kan soms zóóóó moeilijk zijn. Hoe krijgen we dat voor elkaar? Let op de woorden die cursief staan.

- Door *oefening*. Onze Meester is zeer genadig en zal ons oprichten als we vallen, telkens als wij ons zonden belijden aan de Here God en Hem;
- Verder kunnen we ook wat we *geleerd* hebben, in de praktijk brengen;
- We moeten *leren* om onenigheid te vermijden en eensgezind te zijn door het werk van de Here Jezus Christus; m.a.w. samen zijn wij we één kerk;
- We moeten *leren* om onbezorgd en onbevreesd te zijn, want de Here Jezus waakt over ons;
- We moeten *leren* alles in gebed bij de Here te brengen;
- We moeten *leren* ons hoofd te vullen met goede gedachten;
- We moeten ons *oefenen* in wat we in het leven van godvrezende mannen en vrouwen zien. Niet alleen mensen zoals Mozes, maar ook tegenwoordige godvrezende mannen en vrouwen;

Als we dat doen, **kan** de Vrede van de Here God (die ons verstand te boven gaat) in ons hart komen. We krijgen een intieme relatie met Hem.

Doen we het tegenovergestelde (dus als we *niet* eensgezind óf *niet* vergevingsgezind zijn, de tegenoverstelde dingen als hier boven opgesomd), dan kunnen we niet dicht bij de Here God komen. Dat geldt ook voor zaken als bezorgdheid, zondige gedachten of het volgen van verkeerde voorbeelden.

Standvastig zijn we dus in de Here, als we goed letten op onze relatie met de Here God en anderen. Wanneer we opletten op wat we denken en het goede voorbeeld van anderen volgen. Dan kunnen we er zeker van zijn dat we de Vrede van de Here God ontvangen. Over vele jaren zullen we dan nog steeds een relatie hebben met de Here God.

(9) Nieuwe vrijgevigheid

Filippenzen 4:10-23, HSV:

„10 En ik ben zeer verblijd geweest in de Heere dat uw denken aan mij eindelijk weer opgebloeid is; u hebt ook wel steeds aan mij gedacht, maar u hebt de gelegenheid niet gehad om het te tonen. 11 Niet dat ik dit zeg vanwege gebrek, want ik heb geleerd tevreden te zijn in de omstandigheden waarin ik verkeer. 12 En ik weet wat het is vernederd te worden, ik weet ook wat het is overvloed te hebben; in elk opzicht en in alles ben ik ingewijd, zowel in verzadigd te zijn als in honger te lijden. 13 Alle dingen zijn mij mogelijk door Christus, Die mij kracht geeft. 14 Toch hebt u er goed aan gedaan dat u gedeeld hebt in mijn verdrukking. 15 En ook nu, Filippenzen, weet dat in het begin van het Evangelie, toen in uit Macedonië vertrok, geen enkele gemeente mijn deelgenoot werd in de rekening van uitgave en ontvangst, dan u alleen. 16 Want ook in Thessalonica hebt u mij eenen andermaal iets gestuurd voor wat ik nodig had. 17 Niet dat ik de gave zoek, maar ik zoek de vrucht die op uw rekening toeneemt. 18 Maar ik heb alles ontvangen en ik heb overvloed; ik ben geheel voorzien, nu ik door middel van Epafroditus ontvangen heb wat door u gezonden was, als een aangename geur, een welgevallig offer, welbehaaglijk voor God. 19 Maar mijn God zal u, overeenkomstig Zijn rijkdom, voorzien van alles wat u nodig hebt, in heerlijkheid, door Christus Jezus. 20 Onze God en Vader nu zij de heerlijkheid in alle eeuwigheid. Amen

21 Groet elke heilige in Christus Jezus. U groeten de broeders die bij mij zijn. 22 Al de heiligen groeten u en vooral die van het huis van de keizer zijn. 23 De genade van onze Heere Jezus Christus zij met u allen. Amen.“

Vrijgevigheid is een manier van leven, van denken. Vrijgevigheid is een belangrijk aspect van het christelijk geloof én christelijk leven, want alles wat wij bezitten is gegeven door de Here God. De wereld heeft, over het algemeen, niet een positief beeld van christenen en geven; aan de ene kant denken zij aan de Amerikaanse tv-dominees én aan de andere kant aan het zoeken naar kleingeld, wanneer bij het zingen van het slotlied het collectezakje langs komt. Je kunt niet alleen vrijgevig zijn met geld. Je kunt ook spullen, die je bezit, afgeven. Mocht je geen of heel weinig geld of spullen hebben, kun je iemand ook helpen door je tijd of aandacht te geven.

Paulus bedankt in de Filippenzen-brief de Filippenzen voor hun vrijgevigheid. In bovenstaande bijbelverzen beschrijft Paulus de drievoudige zegen die uitgaat van het geven in overvloed:

- A. *vrijgevigheid is een zegen voor anderen;*
- B. *vrijgevigheid is een zegen voor de gever;*
- C. *vrijgevigheid is een zegen voor de Here God.*

ad (A): Vrijgevigheid is een zegen voor anderen;

Paulus is erg dankbaar voor de vrijgevigheid van de Filippenzen, zoals je kunt lezen in vers 10:

„10 En ik ben zeer verblijd geweest in de Heere dat uw denken aan mij eindelijk weer opgebloeid is; u hebt ook wel steeds aan mij gedacht, maar u hebt de gelegenheid niet gehad om het te tonen.“

In de verzen, die volgen kun je lezen hoe Paulus denkt over geld en middelen:

VERS 11-12: „11 Niet dat ik dit zeg vanwege gebrek, want ik heb geleerd tevreden te zijn in de omstandigheden waarin ik verkeer. 12 En ik weet wat het is vernederd te worden, ik weet ook wat het is overvloed te hebben; in elk opzicht en in alles ben ik ingewijd, zowel in verzadigd te zijn als in honger te lijden.“

In vers 11 schrijft Paulus dat hij het geld van de Filippenzen eigenlijk niet nodig heeft, omdat hij geen gebrek lijdt. Hij heeft namelijk iets heel belangrijks geleerd; dat hij nu een kind van de Here God is en de Here God zal Zijn kinderen nooit gebrek laten lijden. In Romeinen 7:8 schrijft Paulus, dat voordat hij een christen werd, hij jaloers was op anderen en allerlei begeerten in hem werden opgewekt.

Romeinen 7: 7-9, NBV:

„7 Moeten we nu vaststellen dat de wet hetzelfde is als de zonde? Absoluut niet. Ik ben me echter pas door de wet bewust geworden van de zonde. Ik zou immers niet weten wat begeerte was als de wet niet zei: ‘Zet uw zinnen niet op wat van een ander is.’ 8 Maar de zonde heeft van het gebod gebruik gemaakt om begeerten in mij op te wekken, want zonder de wet is de zonde krachteloos. 9 Eens leefde ik zonder de wet, maar door de komst van het gebod kwam de zonde tot leven“

Op de WC in mijn ouderlijk huis hing een tegeltje van Toon Hermans met de tekst: „Tevredenheid is een bloem die in weinig tuinen bloeit.“, terwijl Maarten Luther ooit gezegd heeft: „Tevredenheid is een zeldzame vogel, maar in het hart zingt hij zo zoet“. Conclusie is dat tevredenheid de sleutel is tot vrijgevigheid. Logisch, want als je vindt dat je alles hebt wat je nodig hebt, is het gemakkelijk(er) om te geven. Hoe word je dan tevreden? Er zijn (veel) mensen die denken dat je tevreden kunt worden door te kopen en te nemen, wat je wilt hebben en bezitten. Andere mensen zoeken het weer in menselijke relaties, om nemen een huisdier of zoeken het in een knap uiterlijk. Niets van dit zal je vervullen met tevredenheid. Deze dingen maken je nooit tevreden en wekken slechts het verlangen naar méér van hetzelfde op. Zo is dat! Maar hoe worden we dan wél tevreden in onze leven? Dat lezen we in vers 13, waar Paulus schrijft: „Ik ben tegen alles bestand door Hem die mij kracht geeft“. Dus Paulus kan tegen de begeerte van het hebben en bezitten bevechten door de kracht van de Here Jezus Christus. Hij (Paulus) heeft dit niet geleerd uit externe bronnen, maar de

uit Goddelijke interne bron: de Here Jezus, die door de Geest van God in ons woont. Dan bèn je pas rijk! Paulus was dus rijk. In vers 14-16 schrijft hij dat hij het geld van de Filippenzen aan de ene kant niet nodig heeft, maar de andere kant weer wel. Ik geloof, dat de Here God vrijgevigheid in de harten van de Filippenzen aan wakkerde en dat zo die vrijgevigheid een zegen voor Zijn dienaar Paulus zou zijn. Zo werkt de Here God door onze harten heen en gebruikt ons voor Zijn doelen met deze wereld. Paulus vroeg om hulp bij verdrukking die hij leed.

Het woord „delen“ in vers 14 komt van het Griekse „koinonia“, wat „samen delen“, „gemeenschap“ en „intieme omgang“ betekent. Iets delen met een ander brengt ons dichterbij elkaar, door de kracht van de Here Jezus. Daarbij komt ook nog dat samen delen een onmisbaar element is in de omgang met degenen, waarmee we een intieme relatie onderhouden. Daarom is het delen van iets met een ander zowel een zegen voor de ontvanger, als voor de gever.

Conclusie: iets delen met een ander brengt zegen voor die ander, want die wordt geholpen in de nood waarmee hij of zij zit.

ad (B): Vrijgevigheid is een zegen voor de gever;

Bij punt A hebben we het er over gehad dat vrijgevigheid een zegen is voor de ontvanger. Het is echter ook een zegen voor de gever. Paulus had het grote verlangen, dat de Filippenzen gezegend zouden worden. In vers 15 heeft hij het over „tegoeden en tekorten“, dus dat de gemeente in Filippi vreugde én ellende met Paulus gedeeld heeft. In vers 17 heeft Paulus het er over, dat hij er op uit is om het tegoed op de rekening van de Filippenzen op te laten lopen. Hij heeft het natuurlijk niet over geld of middelen, maar over de „schat, die in de hemel voor ons klaarligt“. Als wij iets doen voor andere mensen in de naam van de Here Jezus (ons nederig en hulpzaam opstellen), dan krijgen we als we in de hemel zijn, daar een prijs voor: niemand weet wat. Paulus verlangt ernaar dat zijn broers en zussen uit de gemeente in Filippi dus gezegend zullen worden door de grote liefde van de Here God. In één vers verder, 18 dus, schrijft Paulus dat hij zelfs méér zegen heeft ontvangen, dan hij ontvangen had. Het is dan dus zo dat de gever in vrijgevigheid, ook zegen ontvangt omdat hij de Here God er een plezier meedoet. De Here God geniet als Zijn mensen Zijn wil doen! Als we willen dat het Koninkrijk van God zich over de aarde verspreidt, dan moeten we zaaien. De oogst is de verantwoording van de Here God. Het zaaien is het vertellen van het Goede Nieuws. De oogst zijn de mensen, die er door aangeraakt worden en zo mogelijk gered zullen worden.

„Bedenk dit: wie karig zaait, zal karig oogsten; wie overvloedig zaait, zal overvloedig oogsten.“, 2 Kor. 9:6, NBV

Als we écht, maar dan ook écht, ons vertrouwen voor 100% in de handen van onze Heer leggen, zal Hij ons daarvoor belonen. Zo leren we stap voor stap om steeds grotere beproevingen in ons leven, mét de kracht van onze Heer, de baas te worden. We kunnen dus steeds grotere stappen in geloof zetten.

Een belangrijk punt is het verschil tussen een kind van de Here God zijn aan de ene kant, én een dienaar van de Here God zijn aan andere kant. Iedereen die geloofd dat de Here Jezus, de Zoon van God, voor zijn/haar zonden gestorven is aan het kruis is een kind van de Here God. Je hoeft „alleen“ te geloven dat de Here Jezus ook voor jouw zonden is gestorven (en te volharden in je geloof) én je bent een kind van de Here God. Dat kan niemand van je afnemen, nooit. J kunt ook een dienaar van Hem worden, net als bijvoorbeeld Paulus of Mozes. Dan kun je dat bidden én de Here God zal er aan gehoor geven (op Zijn tijd en Zijn moment). Je zult dan (veel) tegenstand krijgen van de wereld, maar je loopt de wedloop niet alleen! De Here God en de Here Jezus staan je bij, net als je broers en zussen uit de Gemeente.

Terug naar het onderwerp: vrijgevigheid is een zegen voor de gever. Wat wij aan de Heer geven, dat vermenigvuldigt Hij. Het maakt niet uit wat: tijd, geld, gaven, middelen, geduld, ... Het rendement van deze investering zien we niet (meestal) terug als geld óf

middelen, maar in iets veel mooiers. We zien, dat levens veranderen, dat mensen het Koninkrijk van God binnengaan, dat hongerigen gevoed, naakten gekleed, (drugs-)verslaafden bevrijd, huwelijken hersteld en zieken genezen worden. Telkens als we horen dat door ons werk een leven veranderd wordt, dan is dat het rendement van onze investering. Dat rendement is slechts een voorproefje van wat ons in de hemel te wachten staat! (Let op: ons werk doen we wél door de kracht van de Geest van God, dus eigenlijk is het het werk van de Here God door onze handen. De Here God gebruikt ons voor Zijn werken.)

Wil je een schat hebben in de hemel, dan moet je daar nu al in investeren. Wat voor schat zal dat zijn? Ik zou het niet weten. Misschien wel de bedankjes van de mensen waarvoor je (direct of indirect) iets gedaan hebt. De grootste schat zal zijn dat je oog in oog zal staan met de Messias! Maar eerst krijgen we nog (hele mooie) voorproefjes. Daarom ligt in vrijgevigheid niet alleen een zegen voor de ontvanger, ook de gever wordt gezegend.

ad (C): Vrijgevigheid is een zegen voor de Here God;

We gaan terug naar vers 18 van Filippenzen 4; in het bijzonder de laatste woorden. „... ze zijn een geurig en aangenaam offer, dat God behaagt.“, NBV. Wat Paulus hiermee bedoeld is dat een aardse offer (door tijd, aandacht, geld of middelen) een geurig offer voor de Here God is. Paulus vergelijkt „ons“ aardse offer met het offer, wat de Here Jezus voor ons aan het kruis gedaan heeft. Zie Efeziërs 5: 1-2, NBV : „Volg dus het voorbeeld van God, als kinderen die hij liefheeft, en ga de weg van de liefde, zoals Christus, die ons heeft liefgehad en zich voor ons gegeven heeft als offer, als een geurige gave van God.“

Daarnaast is vrijgevigheid ook nog „aangenaam“; zie wederom vers 18. Wij, mensen, kunnen deze verlossing niet verdienen; de Here Jezus was een volwaardig, volmaakt en afdoende offer. Dus wat kunnen wij daar nog aan toevoegen? Helemaal niets! Wij kunnen wél dankbaarheid, lofprijzing en vrijgevigheid geven als offer. Dat is niet altijd gemakkelijk (vooral in de westen); er is namelijk een prijs te betalen. Wij, mensen, vinden het moeilijk om te geven, maar door het toch te doen (met óf zonder hulp van gebed) kunnen we (steeds) vrij(er) worden uit de grip die de wereld op ons heeft. Zo geven we de Heilige Geest de ruimte die hij verdient.

Tenslotte (van punt C) schrijft Paulus (nog steeds in vers 18), dat vrijgevigheid een offer is dat de Here god behaagt. Vooral in het Nieuwe Testament lezen we, dat de Here God Zich verheugt als Zijn kinderen overvloedig aan elkaar geven. Door het hele Nieuwe Testament worden we opgeroepen om vrijgevig te zijn:

- ons geven hoort op regelmatige basis te zijn (1 Kor. 16:2);
- evenredig aan ons inkomen te zijn (1 Kor. 16:2);
- Jakob gaf een tiende;
- Zacheüs, de tollenaar, gaf de helft;
- de vrome Jood gaf een zesde;
- veel christenen geloven dat het goed is om je tiende te geven (Matt. 23:23).

Dit zegt Paulus over overvloedig geven (in vers 19, NBV): „Mijn God zal uit de overvloed van zijn majesteit elk tekort van u aanvullen door Christus Jezus.“. Wat Paulus dus bedoelt. is dat als we iets geven en dan een „tekort“ aan iets hebben dat Hij dit „tekort“ overvloedig zal aanvullen. Let op, dat tekort wordt aangevuld op Zijn manier en niet op een manier die wij zouden willen. Veel christenen, die 10% geven, hebben ontdekt dat zij met die 90% méér kunnen doen dan met de oorspronkelijke 100%.

(einde van punt C)

Onze vrijgevigheid komt voort uit Gods vrijgevigheid! Het is niet toevallig dat de Filippenzen-brief begint en eindigt met „genade“; Filippenzen 1:2 en 4:23. De hele brief gaat eigenlijk over Gods grote genade; alleen door Zijn genade kunnen we de Here God naderen, want de Here God zien ons door de ogen van Zijn Zoon; dus zonder enige schuld. We mogen de Here God dankbaar zijn,

dat hij Zijn toorn inhoudt uit liefde voor ons. Genade is het wezen van het christendom! Het is de rijkdom van Gods onverdiende liefde voor ons, die tot ons komt door het leven, het sterven en de opstanding van de Here Jezus Christus. De liefde en vrijgevigheid van God! Het bewijs van die enorme trouw zie je in het kruis van onze Redder. In Matteüs 22: 34-40 (NBV) geeft de Here Jezus ons een heel belangrijk, zo niet het belangrijkste, gebod:

„34 Nadat de farizeeën hadden vernomen dat hij de sadduceeën tot zwijgen had gebracht, kwamen ze bij elkaar. 35 Om hem op de proef te stellen vroeg een van hen, een wetgeleerde: 36 ‘Meester, wat is het grootste gebod in de wet?’ 37 Hij antwoordde: ‘Heb de Heer, uw God, lief met heel uw hart en met heel uw ziel en met heel uw verstand. 38 Dat is het grootste en eerste gebod. 39 Het tweede is daaraan gelijk: heb uw naaste lief als uzelf. 40 Deze twee geboden zijn de grondslag van alles wat er in de Wet en de Profeten staat.’ (Matt. 22:34-40, NBV)

Een voorbeeld van die liefde zien we in de laatste verzen van de Filippenzen-brief; je kunt het zien als een samenvatting die Paulus nog geeft aan het einde.

A. de liefde voor de Here God:

„Aan onze God en Vader komt de eer toe tot in alle eeuwigheid. Amen.“, vers 20, NBV

Aan het einde van de brief schrijft Paulus hoeveel hij van de Here God houdt. Dat bindt hem (Paulus) samen met zijn broers en zussen uit Filippi. Paulus verlangt ernaar dat de Here God alle eer krijgt, die Hij verdient. Dat is trouwens ook in de hele brief te lezen.

B. de liefde voor anderen:

„Alle heiligen laten u groeten“, vers 22, NBV

Daarnaast geeft Paulus ook uitdrukking aan zijn liefde voor anderen. Punt A en B samen lijken op het stuk dat we eerder bespraken: Matt. 22: 34-40. Paulus groet met die tekst allen die bij Gods volk horen en zo wil hij zeker weten dat die groet, die liefde, overkomt.

Paulus eindigt de brief met een beschrijving van de onverdiende liefde van de Here God voor ons. Door het kruis van onze Here Jezus kunnen wij bij de Vader komen. Paulus bidt dat de genade van de Here Jezus Christus ons deel mag zijn. Door Hem zijn wij in staat om Hem én anderen lief te hebben. De Here Jezus is de bron van alle liefde. De titel van het boek is „Een leven dat zin heeft“; we weten nu het antwoord op de vraag wie óf wat ons leven zin geeft: de Here Jezus Christus.

Moge de HEER u zegenen en u beschermen,

*moge de HEER het licht van zijn gelaat over u
doen schijnen en u genadig zijn,*

*moge de HEER u zijn gelaat toewenden en u
vrede geven.*

(numeri 6: 24-26)

BIJLAGE A

(bron: wikipedia)

Tevredenheid = een gemoedstoestand waarbij het individu niet meer verlangt dan er reeds aanwezig is.

Er is ook verschil tussen tevredenheid en genotzucht. Als er van die laatste behoefte sprake is, kan men zich alleen wel bevinden bij het najagen van plezier of genietien als hoogste goed. Tevredenheid beoogt juist het omgekeerde: niet het nastreven van die zaken die plezier verschaffen, maar plezier beleven aan die zaken die er zijn.

Welvaart = de mate waarin de behoeften met de beschikbare middelen kunnen worden bevredigd. Het is een kwalitatieve maatstaf.

Onder welzijn wordt een zekere mate van (kwantitatieve) materiële en immateriële tevredenheid begrepen.

In de economie wordt vooral gesproken over dat aspect van welzijn dat wordt aangeduid door het woord 'welvaart'. Dit is de mate waarin de bevolking zich in zijn behoeften bevredigd acht. Dat heeft als consequentie dat het niet alleen om materiële dingen, maar ook om immateriële zaken gaat. Zo kan bijvoorbeeld het weer of het politieke klimaat van invloed zijn op het welzijn, maar ook de hoeveelheid producten die de consument kan kopen, of het inkomen dat hij te besteden heeft. Hieraan gekoppeld kan ook het inkomen van de buurman een rol spelen, bijvoorbeeld in de situatie dat de buurman een nieuwe auto koopt, en de andere buurman zich dat zelf niet kan veroorloven. Dat kan tot wrijving en afgunst leiden, en tot verlaging van het welzijn.

Binnen het dagelijks leven heeft de term welzijn primair betrekking op de brede waaier van aspecten van de gezondheid. Dit wordt ook wel kwaliteit van leven genoemd, en duidt op een brede waardebeoordeling van het welzijn van individuen en gemeenschappen. De term wordt in zeer breed verband gebruikt, waaronder de terreinen van gezondheidszorg, politiek, ontwikkelingssamenwerking ... Welzijn mag niet worden verward met welvaart (levensstandaard) die primair een financieel-economische inslag heeft. Tot de standaardindicatoren van welzijn behoren niet alleen materieel bezit en werkgelegenheid, maar ook de woonomgeving, lichamelijke en geestelijke gezondheid, onderwijs, recreatie en sociale contacten.